

DŮM KOTLŮ

201/2012 Sb.

ZÁKON

ze dne 2. května 2012

o ochraně ovzduší

ve znění zákona č. 64/2014 Sb. a zákona č. 87/2014 Sb.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

(1) Ochranou ovzduší se rozumí předcházení znečišťování ovzduší a snižování úrovně znečišťování tak, aby byla omezena rizika pro lidské zdraví způsobená znečištěním ovzduší, snížení zátěže životního prostředí látkami vnášenými do ovzduší a poškozujícími ekosystémy a vytvoření předpokladů pro regeneraci složek životního prostředí postižených v důsledku znečištění ovzduší.

(2) Tento zákon zpracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje,

- a) přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší,
- b) způsob posuzování přípustné úrovně znečištění a znečišťování ovzduší a jejich vyhodnocení,
- c) nástroje ke snižování znečištění a znečišťování ovzduší,
- d) práva a povinnosti osob a působnost orgánů veřejné správy při ochraně ovzduší,
- e) práva a povinnosti dodavatelů pohonných hmot a působnost orgánů veřejné správy při sledování a snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot v dopravě.

(3) Tento zákon se nevztahuje na vnášení radionuklidů²⁾ do ovzduší, na zdolávání požárů a na práce při odstraňování následků nebezpečných epidemií, živelních pohrom i jiných mimořádných událostí, prováděné podle jiných právních předpisů³⁾.

(4) Tento zákon byl oznámen v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti technických norem a předpisů a pravidel pro služby informační společnosti, ve znění směrnice 98/48/ES.

§ 2

Pro účely tohoto zákona se rozumí

- a) ovzduším vnější ovzduší v troposféře,
- b) znečišťující látkou každá látka, která svou přítomností v ovzduší má nebo může mít škodlivé účinky na lidské zdraví nebo životní prostředí anebo obtěžuje zápachem,
- c) znečišťováním (emisí) vnášení jedné nebo více znečišťujících látek do ovzduší,
- d) úrovní znečištění hmotnostní koncentrace znečišťující látky v ovzduší (imise) nebo její depozice na zemský povrch za jednotku času,
- e) stacionárním zdrojem ucelená technicky dále nedělitelná stacionární technická jednotka nebo činnost, které znečišťují nebo by mohly znečišťovat, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou pouze k výzkumu, vývoji nebo zkoušení nových výrobků a procesů,
- f) mobilním zdrojem se rozumí samohybná a další pohyblivá, případně přenosná technická jednotka vybavená spalovacím motorem, pokud tento slouží k vlastnímu pohonu nebo je zabudován jako nedílná součást technologického vybavení,
- g) spalovacím stacionárním zdrojem stacionární zdroj, ve kterém se oxidují paliva za účelem využití uvolněného tepla,
- h) provozovatelem právnická nebo fyzická osoba, která stacionární zdroj skutečně provozuje; není-li taková osoba známa nebo neexistuje, považuje se za provozovatele vlastník stacionárního zdroje,
- i) emisním limitem nejvýše přípustné množství znečišťující látky nebo skupiny znečišťujících látek vnášené do ovzduší ze stacionárního zdroje,
- j) emisním stropem nejvýše přípustné množství znečišťující látky vnesené do ovzduší za kalendářní rok,
- k) imisním limitem nejvýše přípustná úroveň znečištění stanovená tímto zákonem,
- l) palivem spalitelný materiál v pevném, kapalném nebo plynném skupenství, určený jeho výrobcem ke spalování za účelem uvolnění energetického obsahu tohoto materiálu,
- m) těkavou organickou látkou (VOC) jakákoli organická sloučenina nebo směs organických sloučenin, s výjimkou methanu, která při teplotě 20 °C má tlak par 0,01 kPa nebo více nebo má odpovídající těkavost za konkrétních podmínek jejího použití,
- n) organickým rozpouštědlem jakákoli těkavá organická látka, která je používána samostatně nebo ve směsi s jinými látkami, aniž by přitom prošla chemickou změnou, k rozpouštění surovin, produktů nebo odpadů, nebo která se používá jako čisticí prostředek k rozpouštění znečišťujících látek, jako odmašťovací prostředek, jako dispergační činidlo, jako prostředek používaný k úpravě viskozity nebo povrchového napětí, jako změkčovaadlo nebo jako ochranný prostředek,
- o) tepelným zpracováním odpadu oxidace odpadu nebo jeho zpracování jiným termickým procesem, včetně spalování vzniklých látek, pokud by tím mohlo dojít k vyšší úrovni znečišťování oproti spálení odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém

obsahu,

p) spalovnou odpadu stacionární zdroj určený k tepelnému zpracování odpadu, jehož hlavním účelem není výroba energie ani jiných produktů, a jakýkoliv stacionární zdroj, ve kterém více než 40 % tepla vzniká tepelným zpracováním nebezpečného odpadu nebo ve kterém se tepelně zpracovává neupravený směsný komunální odpad.

ČÁST DRUHÁ

ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 3

Přípustná úroveň znečištění

(1) Imisní limity a přípustné četnosti jejich překročení jsou uvedeny v příloze č. 1 k tomuto zákonu. Imisní limity jsou závazné pro orgány ochrany ovzduší při výkonu jejich působnosti podle tohoto zákona.

(2) Přípustná úroveň znečištění stanovená podle odstavce 1 se nevztahuje na ovzduší ve venkovních pracovištích, do nichž nemá veřejnost volný přístup.

§ 4

Přípustná úroveň znečišťování

(1) Přípustná úroveň znečišťování je určena emisními limity, emisními stropy, technickými podmínkami provozu a přípustnou tmavostí kouře.

(2) Emisní limity musí být dodrženy na každém komínovém průduchu nebo výduchu do ovzduší. Emisní limity se dělí na

a) obecné emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem pro znečišťující látky a jejich skupiny a

b) specifické emisní limity stanovené prováděcím právním předpisem nebo v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro stacionární zdroj.

(3) Pokud je pro stacionární zdroj stanoven jeden nebo více specifických emisních limitů nebo jeden nebo více emisních stropů, nevztahují se na něj obecné emisní limity. Specifický emisní limit stanovený v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) nesmí být stejný nebo vyšší než specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro daný stacionární zdroj.

(4) Emisní stropy se stanovují pro stacionární zdroj, skupinu stacionárních nebo mobilních zdrojů, provozovnu⁴⁾ nebo vymezené území.

(5) Emisní stropy doplňují emisní limity s výjimkou stacionárních zdrojů uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, u kterých může být emisní limit pro těkavé organické látky emisním stropem nahrazen.

(6) Technické podmínky provozu doplňují emisní limity s výjimkou spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším spalujících uhlí těžené v České republice a specificky konstruovaných pro toto palivo, u kterých může být emisní limit pro oxid siřičitý stanovený prováděcím právním předpisem, nelze-li jej dosáhnout, nahrazen technickou podmínkou provozu stanovenou prováděcím právním předpisem.

(7) Pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů nebo celkové projektované kapacity jiných stacionárních zdrojů se jmenovité tepelné příkony spalovacích stacionárních zdrojů nebo projektované kapacity jiných než spalovacích stacionárních zdrojů sčítají, jestliže se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně⁴⁾ a u kterých dochází nebo by s ohledem na jejich uspořádání mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem nebo komínem bez ohledu na počet komínových průduchů. Obdobně se postupuje u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu. V případě, že výrobce spalovacího stacionárního zdroje neuvádí jeho jmenovitý tepelný příkon, vypočte se jako podíl jmenovitého tepelného výkonu a jemu odpovídající tepelné účinnosti, případně výpočtem z jiných dostupných parametrů.

(8) Odstavec 7 se nepoužije u

- a) spalovacích stacionárních zdrojů, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více; u těchto spalovacích stacionárních zdrojů se pro účely stanovení celkového jmenovitého tepelného příkonu jmenovité tepelné příkony sčítají, pouze pokud se jedná o stacionární zdroje označené stejným kódem podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu, které jsou umístěny ve stejné provozovně a u kterých dochází ke znečišťování společným komínem bez ohledu na počet komínových průduchů,
- b) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu nižším než 15 MW; tyto stacionární zdroje se nepřičítají k celkovému jmenovitému tepelnému příkonu, pokud by celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený postupem podle odstavce 7 dosáhl 50 MW a více,
- c) spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, umístěných v rodinném nebo bytovém domě; tyto stacionární zdroje se nesčítají,
- d) stacionárních zdrojů uvedených pod kódem 8. v příloze č. 2 k tomuto zákonu; tyto stacionární zdroje se sčítají vždy, jsou-li umístěny ve stejné provozovně⁴⁾,
- e) stacionárních zdrojů používajících organická rozpouštědla, které typově spadají pod stejný kód podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu; tyto zdroje se sčítají, jsou-li umístěny ve stejné provozovně, bez ohledu na to, zda dosahují hranice projektované spotřeby uvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(9) Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) vyhláškou stanoví obecné a specifické emisní limity, technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností nebo technologií souvisejících s provozem stacionárního zdroje, způsob stanovení emisních stropů a emisních limitů, podmínky, za kterých jsou považovány za plněné, a přípustnou tmavost kouře, způsob jejího zjišťování a podmínky, za kterých je považována za plněnou.

§ 5

Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění

(1) Za účelem vyhodnocení úrovně znečištění ministerstvo zajišťuje posuzování úrovně znečištění a porovnání výsledné úrovně znečištění s imisními limity stanovenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu.

(2) Posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění se provádí pro území vymezené pro účely posuzování a řízení kvality ovzduší (dále jen „zóna“) a pro zónu, která je městskou aglomerací s počtem obyvatel vyšším než 250 000 (dále jen „aglomerace“). Seznam zón a aglomerací je uveden v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

(3) Posuzování úrovně znečištění provádí ministerstvo stacionárním měřením, výpočtem nebo jejich kombinací, podle toho, zda v zóně nebo aglomeraci došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění. Ministerstvo provádí hodnocení, zda v jednotlivých zónách a aglomeracích došlo k překročení dolní nebo horní meze pro posuzování úrovně znečištění.

(4) Ministerstvo za účelem stacionárního měření stanoví státní síť imisního monitoringu a tuto síť provozuje. Státní síť imisního monitoringu ministerstvo zveřejní ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(5) Pro vyhodnocení úrovně znečištění se použijí i výsledky měření úrovně znečištění prováděné osobou, které bylo vydáno rozhodnutí o autorizaci (dále jen „autorizovaná osoba“) pro měření úrovně znečištění podle § 32 odst. 1 písm. b). Ministerstvo uvědomí autorizovanou osobu o způsobu využití těchto výsledků.

(6) Ministerstvo vyhláškou stanoví podmínky a způsob posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění, cíle v oblasti kvality údajů, postup hodnocení zón a aglomerací, umístění bodů vzorkování pro stacionární měření, minimální počty bodů vzorkování pro stacionární měření a referenční metody pro posuzování úrovně znečištění.

§ 6

Zjišťování a vyhodnocení úrovně znečišťování

(1) Úroveň znečišťování zjišťuje provozovatel

a) u znečišťující látky, pro kterou má stanoven specifický emisní limit nebo emisní strop, anebo, pokud je tak výslovně stanoveno v prováděcím právním předpisu nebo v povolení provozu, u znečišťující látky, pro niž má stanovenu pouze technickou podmínku provozu, a

b) u stacionárního zdroje a znečišťujících látek uvedených v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(2) Provozovatel stacionárního zdroje zjišťuje úroveň znečišťování měřením. V případě, kdy nelze, s ohledem na dostupné technické prostředky, měřením zjistit skutečnou úroveň znečišťování, nebo v případě vybraných stacionárních zdrojů vnášejících do ovzduší těkavé organické látky uvedených v prováděcím právním předpisu, rozhodne krajský úřad na žádost provozovatele, že pro zjištění úrovně znečišťování se namísto měření použije výpočet.

Výpočet namísto měření se použije také v případě záložních zdrojů energie podle odstavce 8 a v případě stacionárních zdrojů, u kterých tak s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a na možnost ovlivnění výsledných emisí stanoví prováděcí právní předpis.

(3) Měření se provádí v místě, za kterým již nedochází ke změnám ve složení odpadních plynů vnášených do ovzduší, nebo v jiném místě, které je přesně definováno obsahem referenčního kyslíku. Dochází-li u stacionárního zdroje ke znečišťování prostřednictvím více komínů nebo výduchů, zjišťuje se úroveň znečišťování na každém z nich, pokud není v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) stanoveno jinak.

(4) Úroveň znečišťování se zjišťuje jednorázovým měřením emisí v intervalech stanovených prováděcím právním předpisem nebo kontinuálním měřením emisí. Jednorázové měření emisí zajišťuje provozovatel prostřednictvím autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. a). Kontinuální měření emisí provádí provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(5) Kontinuálním měřením emisí se zjišťují emise znečišťujících látek a provozní parametry uvedené v příloze č. 4 k tomuto zákonu. Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření zajistí provozovatel jednorázovým měřením emisí provedeným autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. a) jednou za kalendářní rok. Každé 3 kalendářní roky provozovatel zajistí kalibraci kontinuálního měření emisí.

(6) Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“) při výkonu kontroly provádí měření emisí za účelem ověření plnění emisních limitů a zjištění úrovně znečišťování. Protokol o tomto měření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu. Tímto měřením emisí prováděným inspekcí není dotčena povinnost provozovatele zjišťovat úroveň znečišťování podle odstavce 1 a ověřovat správnost výsledků podle odstavce 5.

(7) Za jednorázové měření emisí podle odstavců 4 a 5 se považuje pouze takové měření, kterému předchází oznámení inspekci učiněné provozovatelem nejméně 5 pracovních dní před provedením tohoto měření. Pokud dojde ke změně nebo zrušení termínu plánovaného měření z předem předvídatelných důvodů, musí tuto skutečnost provozovatel inspekci oznámit nejméně 1 pracovní den před původně plánovaným termínem.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje označeného kódem 1.1., 1.2. nebo 1.3. v příloze č. 2 k tomuto zákonu nezjišťuje úroveň znečišťování u tohoto zdroje měřením, slouží-li tento zdroj jako záložní zdroj energie, a jeho provozní hodiny, stanovené způsobem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin. To neplatí v případě, kdy uplatněním postupu podle § 4 odst. 7 nebo 8 vzniká celkový jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví stacionární zdroje, u kterých se s ohledem na jejich vliv na úroveň znečištění a možnost ovlivnění výsledných emisí použije výpočet namísto měření, způsob, podmínky a intervaly zjišťování úrovně znečišťování, rozsah, způsob a podmínky zaznamenávání, ověřování, vyhodnocení a uchovávání výsledků zjišťování úrovně znečišťování a způsob stanovení počtu provozních hodin.

Informační systém kvality ovzduší

(1) Výsledky posuzování a vyhodnocení úrovně znečištění vede ministerstvo v informačním systému kvality ovzduší. Součástí informačního systému kvality ovzduší je také registr emisí a stacionárních zdrojů, ve kterém jsou vedeny údaje o stacionárních zdrojích a množství znečišťujících látek, které jsou vnášeny do ovzduší ze stacionárních a mobilních zdrojů.

(2) Ministerstvo provádí na základě shromážděných dat emisní inventuru, spočívající ve zjišťování celkového množství znečišťujících látek, které byly v předchozím kalendářním roce vneseny do ovzduší, a emisní projekci, spočívající v odhadu vývoje množství znečišťujících látek, které budou vneseny do ovzduší v dalších kalendářních letech. Ministerstvo každý rok zveřejní zprávu o ochraně ovzduší zpracovanou na základě dat z informačního systému kvality ovzduší.

(3) Ministerstvo vyhláškou stanoví strukturu emisní inventury, metodiku jejího provádění, metodiku provádění emisní projekce a poměr částic, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 10 μ m odlučovací účinnost 50 % (dále jen „částice PM¹⁰“), a částic, které projdou velikostně-selektivním vstupním filtrem vykazujícím pro aerodynamický průměr 2,5 μ m odlučovací účinnost 50 % (dále jen „částice PM^{2,5}“), vůči tuhým znečišťujícím látkám v emisích.

ČÁST TŘETÍ

NÁSTROJE KE SNIŽOVÁNÍ ÚROVNĚ ZNEČIŠTĚNÍ A ZNEČIŠŤOVÁNÍ

§ 8

Národní program snižování emisí České republiky

(1) Za účelem snížení celkové úrovně znečištění a znečišťování v České republice ministerstvo ve spolupráci s příslušnými ústředními správními úřady zpracovává Národní program snižování emisí České republiky (dále jen „národní program“). Národní program se zpracovává nejméně jednou za 4 roky. Národní program schvaluje vláda.

(2) Národní program obsahuje

a) analýzu úrovně znečištění a znečišťování,

b) scénáře vývoje úrovně znečištění a znečišťování,

c) cíle v oblasti snižování úrovně znečištění a znečišťování, a to

1. emisní stropy pro Českou republiku,
2. směrné cílové hodnoty pro omezení acidifikace a zatížení troposférickým ozonem,
3. národní cíl snížení expozice pro částice PM^{2,5},

d) opatření ke snižování úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoveny emisní limity, a úrovně znečišťování a předpokládaný přínos těchto opatření, zejména emisní stropy pro skupiny stacionárních zdrojů a skupiny mobilních zdrojů,

e) lhůty pro dosažení hodnot uvedených v písmenu c) a harmonogram pro realizaci opatření uvedených v písmenu d),

f) orgány odpovědné za realizaci národního programu,

g) indikátory pro hodnocení plnění národního programu zohledňující vliv na zdraví a kvalitu ovzduší.

§ 9

Programy zlepšování kvality ovzduší

(1) V případě, že je v zóně nebo aglomeraci překročen imisní limit stanovený v bodech 1 až 3 v příloze č. 1 k tomuto zákonu, nebo v případě, že je v zóně nebo aglomeraci imisní limit stanovený v této příloze v bodu 1 překročen vícekrát, než je zde stanovený maximální počet překročení, zpracuje ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem do 18 měsíců od konce kalendářního roku, ve kterém došlo k překročení imisního limitu, pro danou zónu nebo aglomeraci program zlepšování kvality ovzduší. Program zlepšování kvality ovzduší vydává ministerstvo formou opatření obecné povahy a vyhlašuje ho ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

(2) Požadavky na obsah programu zlepšování kvality ovzduší jsou uvedeny v příloze č. 5 k tomuto zákonu. Při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší ministerstvo přijme taková opatření, aby imisní limitu bylo dosaženo co nejdříve.

(3) Emisní stropy stanovené v programu zlepšování kvality ovzduší zohlední krajský úřad v podmínkách povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) a ministerstvo v podmínkách závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b).

(4) Námitku proti návrhu programu zlepšování kvality ovzduší může podat pouze provozovatel stacionárního zdroje, u kterého byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu. Přezkumné řízení lze zahájit nejpozději do 1 roku ode dne nabytí účinnosti programu zlepšování kvality ovzduší.

(5) Ministerstvo ve spolupráci s příslušným krajským úřadem nebo obecním úřadem aktualizuje program zlepšování kvality ovzduší podle potřeby, nejméně však jednou za 3 roky.

§ 10

Smogová situace

(1) Smogová situace je stav mimořádně znečištěného ovzduší, kdy úroveň znečištění oxidem siřičitým, oxidem dusičitým, částicemi PM¹⁰ nebo troposférickým ozonem překročí některou z prahových hodnot uvedených v příloze č. 6 k tomuto zákonu za podmínek uvedených v této příloze.

(2) Vznik smogové situace a její ukončení vyhlašuje ministerstvo neprodleně ve veřejně přístupném informačním systému a v médiích. Současně neprodleně informuje inspekci a dotčené krajské a obecní úřady a dotčené provozovatele stacionárních zdrojů, kterým byly

uloženy zvláštní podmínky provozu podle odstavce 3.

(3) Pro případy překročení regulační prahové hodnoty podle přílohy č. 6 k tomuto zákonu stanovuje krajský úřad zvláštní podmínky provozu podle § 12 odst. 4 písm. g) pro stacionární zdroje, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Krajský úřad informuje ministerstvo bez zbytečného odkladu o aktuálním výčtu těchto zdrojů.

(4) Je-li to třeba, vydá obec pro případy vzniku smogové situace regulační řád. Regulační řád obsahuje opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel. Regulační řád se nevydává, je-li zřejmé, že omezení provozu vozidel v obci nemůže přispět ke snížení úrovně znečištění. Regulační řád vydává obec formou nařízení⁵⁾ a zároveň o jeho vydání informuje ministerstvo. Odbornou pomoc při zpracování regulačních řádů poskytuje obcím ministerstvo.

(5) V případě, že je pro dané území stanovena nízkoe emisní zóna podle § 14, jsou opatření na omezení provozu silničních motorových vozidel pro případ vzniku smogové situace stanovena jako zvláštní podmínky v rámci stanovení nízkoe emisní zóny.

(6) Osoba, která provozuje televizní nebo rozhlasové vysílání, je povinna bez nároku na úhradu nákladů neprodleně a bez úprav obsahu a smyslu zveřejnit jí poskytnuté informace o riziku vzniku nebo o vzniku smogové situace a o jejím ukončení, a to na základě žádosti ministerstva.

Stanoviska, závazná stanoviska a rozhodnutí orgánu ochrany ovzduší

§ 11

(1) Ministerstvo vydává

a) stanovisko k politice územního rozvoje a zásadám územního rozvoje v průběhu jejich pořizování,

b) závazné stanovisko k umístění stavby pozemní komunikace v zastavěném území obce o předpokládané intenzitě dopravního proudu 15 tisíc a více vozidel za 24 hodin v návrhovém období nejméně 10 let (dále jen „pozemní komunikace“) a parkoviště s kapacitou nad 500 parkovacích stání, k řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾,

c) rozhodnutí o kvalifikaci typu stacionárního zdroje využívajícího technologii, která doposud nebyla na území České republiky provozována; toto rozhodnutí nenahrazuje závazné stanovisko a povolení podle odstavce 2 písm. b) až d) a stanoví se jím pouze

1. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadována rozptylová studie podle odstavce 9, případně pro jaké znečišťující látky,

2. zda mají být u daného typu stacionárního zdroje vyžadována kompenzační opatření podle odstavce 5,

3. zda má být pro daný typ stacionárního zdroje vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle odstavce 2 písm. d),

4. emisní limity, podmínky provozu a způsob zjišťování úrovně znečišťování pro daný typ zdroje.

(2) Krajský úřad vydává

- a) stanovisko k územnímu plánu a regulačnímu plánu obce v průběhu jeho pořizování,
- b) závazné stanovisko k umístění stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- c) závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu⁶⁾,
- d) povolení provozu stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu (dále jen „povolení provozu“).

(3) Obecní úřad obce s rozšířenou působností vydává závazné stanovisko k územnímu a stavebnímu řízení a k řízení o vydání kolaudačního souhlasu z hlediska ochrany ovzduší u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(4) Obecní úřad může vydat své vyjádření k řízení podle odstavce 2 písm. b), a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak.

(5) Pokud by provozem stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo vlivem umístění pozemní komunikace podle odstavce 1 písm. b) došlo v oblasti jejich vlivu na úroveň znečištění k překročení některého z imisních limitů s dobou průměrování 1 kalendářní rok uvedeného v bodech 1 a 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu nebo je jeho hodnota v této oblasti již překročena, lze vydat souhlasné závazné stanovisko podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 písm. b) pouze při současném uložení opatření zajišťujících alespoň zachování dosavadní úrovně znečištění pro danou znečišťující látku (dále jen „kompenzační opatření“). Kompenzační opatření se u stacionárního zdroje označeného ve sloupci B v příloze č. 2 pro danou znečišťující látku neuloží, pokud pro ni zdroj nemá stanoven specifický emisní limit v prováděcím právním předpisu. Kompenzační opatření se dále neukládají u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž příspěvek vybrané znečišťující látky k úrovni znečištění nedosahuje hodnoty stanovené prováděcím právním předpisem.

(6) K posouzení, zda dochází k překročení některého z imisních limitů podle odstavce 5, se použije průměr hodnot koncentrací pro čtverec území o velikosti 1 km² vždy za předchozích 5 kalendářních let. Tyto hodnoty ministerstvo každoročně zveřejňuje pro všechny zóny a aglomerace způsobem umožňujícím dálkový přístup. Kompenzační opatření musí být prováděna v oblasti podle odstavce 5 přednostně tam, kde budou dosahovány nejvyšší hodnoty úrovně znečištění. Pokud není možné splnit tuto podmínku, lze kompenzační opatření provést i v jiném území, především tam, kde jsou překračovány imisní limity, avšak vždy pouze na území téže zóny nebo aglomerace.

(7) Kompenzační opatření navrhuje žadatel o vydání závazného stanoviska. Jako kompenzační opatření mohou být stanovena opatření ke snížení emisí u stávajících stacionárních zdrojů nebo jiná opatření zajišťující snížení úrovně znečištění. Žadatel o vydání závazného stanoviska k novému stacionárnímu zdroji, který je současně provozovatelem stávajícího stacionárního zdroje, může do kompenzačních opatření zahrnout opatření ke snížení emisí realizovaná v předchozím kalendářním roce. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, krajský úřad na základě žádosti provozovatele změní povolení provozu tohoto

stávajícího zdroje. K uvedení nového stacionárního zdroje do provozu může dojít nejdříve ke dni nabytí účinnosti změny povolení provozu stávajícího stacionárního zdroje. Kompenzační opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu se realizují na základě veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi krajským úřadem, žadatelem o vydání závazného stanoviska a provozovatelem stacionárního zdroje, který provede kompenzační opatření. Pokud se kompenzační opatření realizuje formou opatření ke snížení emisí u stávajícího stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo formou jiného opatření zajišťujícího snížení úrovně znečištění, nesmí k uvedení nového stacionárního zdroje do provozu nebo vydání kolaudačního souhlasu pro pozemní komunikaci dojít dříve, než jsou provedena kompenzační opatření.

(8) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b) a c) předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d). Není-li vedeno řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, předloží žadatel tento odborný posudek k řízení o vydání nebo změně povolení provozu. Povinnost předložení odborného posudku se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a dále na řízení o změnách povolení provozu, při kterých nedochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, pokud se nejedná o řízení o stanovení technické podmínky provozu nahrazující specifický emisní limit.

(9) K řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 1 písm. b) a odstavce 2 písm. b) a k řízení o změně povolení provozu, při které dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity anebo ke zvýšení emisí, u stacionárního zdroje označeného ve sloupci A v příloze č. 2 k tomuto zákonu předloží žadatel rozptylovou studii pro znečišťující látky, které mají stanoven emisní limit v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, zpracovanou autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e). Povinnost předložení rozptylové studie se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW a na stacionární zdroje označené kódem 3.1. v příloze č. 2 k tomuto zákonu spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 1 MW. Povinnost předložení rozptylové studie se dále nevztahuje na případy, kdy dochází k navýšení projektovaného výkonu nebo kapacity, ale nepochybně nedochází ke zvýšení příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění. V případě pochyb je závazné vyjádření krajského úřadu.

(10) Žadatel o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. b), jde-li o spalovací stacionární zdroj o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, je povinen spolu se žádostí o vydání závazného stanoviska přiložit odůvodněné posouzení splnění následujících podmínek:

a) jsou dostupná vhodná úložiště oxidu uhličitého,

b) je technicky a ekonomicky proveditelná stavba přepravního zařízení,

c) je technicky a ekonomicky proveditelné dodatečné vybavení zařízením pro zachytávání oxidu uhličitého.

(11) Náležitosti žádosti o povolení provozu jsou stanoveny v příloze č. 7 k tomuto zákonu.

§ 12

(1) Při vydání stanoviska, závazného stanoviska a povolení provozu podle § 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností z programů zlepšování kvality ovzduší a z úrovně znečištění znečišťujícími látkami, které mají stanoven imisní limit v bodech 1 a 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodech 3 a 4 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, k úrovním znečištění přihlíží.

(2) Inspekce může vydat své vyjádření k řízení o povolení provozu, a to do 15 dnů ode dne doručení podkladů ve věci, pokud se s krajským úřadem nedohodne jinak. Vyjádření inspekce je podkladem pro rozhodnutí krajského úřadu.

(3) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 2 písm. b) nebo § 11 odst. 3 a povolení provozu stacionárního zdroje v případě, že nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾, obsahuje podmínky umístění stacionárního zdroje a umístění stavby pozemní komunikace. V případě uložení kompenzačních opatření na stacionárních zdrojích neuvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo jiných kompenzačních opatření zajišťujících snížení úrovně znečištění obsahuje závazné stanovisko podle § 11 odst. 1 písm. b) a § 11 odst. 2 písm. b) také příslušná kompenzační opatření.

(4) Povolení provozu obsahuje závazné podmínky pro provoz stacionárního zdroje, kterými jsou

a) specifické emisní limity,

b) způsob, podmínky a četnost zjišťování úrovně znečišťování,

c) emisní stropy pro stacionární zdroj nebo provozovnu⁴⁾, které je stacionární zdroj součástí,

d) provozní řád, jedná-li se o stacionární zdroj označený ve sloupci C v příloze č. 2 k tomuto zákonu; provozní řád obsahuje soubor technickoprovozních parametrů a technickoorganizačních opatření k zajištění provozu stacionárního zdroje, včetně opatření k předcházení, ke zmírňování průběhu a odstraňování důsledků havarijního stavu v souladu s podmínkami ochrany ovzduší,

e) technické podmínky provozu stacionárního zdroje, pokud nejsou obsahem provozního řádu podle písmene d),

f) podmínky provádění činností a provozu technologií souvisejících s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění,

g) zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3,

h) kompenzační opatření, pokud byla uložena,

i) v případě tepelného zpracování odpadu stanovení množství odpadu a určení kategorií odpadu, které lze spalovat, specifikaci minimálních a maximálních hmotnostních toků nebezpečných odpadů, jejich minimální a maximální spalné teplo a maximální obsah

znečišťujících látek v nebezpečných odpadech, zejména polychlorovaných bifenyly, pentachlorofenolu, chloridů, fluoridů, síry a těžkých kovů, nebo

j) podmínky pro umístění stacionárního zdroje, pokud nepředcházelo řízení podle jiného právního předpisu⁶⁾.

(5) Jsou-li splněny podmínky podle § 11 odst. 10 písm. a) až c), krajský úřad stanoví v závazném stanovisku podmínku, na základě které bude v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁶⁾.

(6) Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 1 písm. b) a odst. 2 písm. b) nelze vydat územní rozhodnutí nebo rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru podle jiných právních předpisů⁶⁾. Bez závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) nelze vydat stavební povolení nebo povolení hornické činnosti podle jiných právních předpisů⁶⁾.

(7) Povolení provozu může krajský úřad vydat na dobu časově omezenou, přičemž vychází z obvyklé doby životnosti stacionárního zdroje. Má-li být ve stacionárním zdroji tepelně zpracován odpad, lze povolení provozu vydat nejdéle na dobu 25 let a krajský úřad toto povolení a jeho případné změny zašle bez zbytečného odkladu ministerstvu na vědomí. Ministerstvo vede údaje ze všech povolení provozu jako součást informačního systému kvality ovzduší podle § 7.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozního řádu, způsob uplatnění kompenzačních opatření a minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje a pozemní komunikace k úrovni znečištění podle § 11 odst. 5.

§ 13

Změna a zánik povolení provozu

(1) U stacionárních zdrojů, u kterých byl při zpracování programu zlepšování kvality ovzduší podle § 9 odst. 1 identifikován významný příspěvek k překročení imisního limitu stanoveného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1, prověří krajský úřad možnost zpřísnění nebo stanovení dalších specifických emisních limitů, doplňujících technických podmínek provozu nebo emisních stropů. Zjistí-li, že to umožní prokazatelně snížit úroveň znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů ze strany provozovatele, rozhodne o změně povolení provozu. V případě znečišťujících látek, které mají stanoven imisní limit v bodě 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, se za opatření vedoucí ke snížení úrovně znečištění bez vynaložení nepřiměřených nákladů považuje, pokud u daného stacionárního zdroje uplatňuje provozovatel nejlepší dostupné techniky. Snížení úrovně znečištění krajský úřad prokazuje na základě rozptylové studie zpracované autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. e).

(2) Krajský úřad, který vydal povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d), jím vydané povolení změní, dojde-li ke změně okolností, které byly rozhodné pro stanovení závazných podmínek pro provoz stacionárního zdroje podle § 12 odst. 4 a v případech podle § 37 odst. 6, § 38 odst. 1 a § 39 odst. 2.

(3) Vydané povolení se zruší, pokud není využíváno bez vážného důvodu po dobu delší než 8 let.

Nízkoemisní zóny

(1) Ve zvláště chráněných územích⁷⁾, lázeňských místech⁸⁾, nebo pokud došlo k překročení některého z imisních limitů uvedených v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu, může obec na svém území, nebo jeho části, stanovit vyhláškou zónu s omezením provozu motorových silničních vozidel (dále jen „nízkoemisní zóna“) postupem podle tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

(2) Obec ve vyhlášce vymezí území nízkoemisní zóny a emisní kategorie vozidel, které mají dovolen vjezd do této zóny. Obec může dále vyhláškou stanovit, že se omezení vjezdu do nízkoemisní zóny nevztahuje na osoby s trvalým pobytem na území nízkoemisní zóny. Pro případy vzniku smogové situace podle § 10 odst. 1 může obec stanovit zvláštní podmínky provozu nízkoemisní zóny, zejména zpřísnit emisní kategorie vozidel, která mohou vjíždět do nízkoemisní zóny po dobu trvání smogové situace. Na průjezdním úseku dálnice nebo silnice⁹⁾ lze nízkoemisní zónu stanovit pouze v případě, že na území obce mimo nízkoemisní zónu anebo mimo zastavěné území téže nebo sousední obce existuje jiná dálnice nebo silnice stejné nebo vyšší třídy⁹⁾, po které je možné zajistit obdobné dopravní spojení.

(3) Účinnost vyhlášky o vyhlášení nízkoemisní zóny lze stanovit nejdříve 12 měsíců ode dne jejího vyhlášení. Obec informuje ministerstvo o přijetí vyhlášky nejpozději 1 měsíc ode dne jejího vyhlášení. Ministerstvo vede seznam vyhlášených nízkoemisních zón způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(4) Místní úpravu provozu na pozemních komunikacích v nízkoemisní zóně stanoví příslušný úřad postupem podle jiného zákona¹⁰⁾. Začátek a konec nízkoemisní zóny je označen svíslou dopravní značkou podle jiného zákona¹⁰⁾, která kromě příslušného omezení vymezí vozidla s emisními kategoriemi, kterým je vjezd do nízkoemisní zóny dovolen. Vjezd do nízkoemisní zóny je dovolen pouze pro silniční motorová vozidla označená emisní plaketou s uvedením příslušné emisní kategorie podle prováděcího právního předpisu a v souladu s podmínkami stanovenými příslušnou dopravní značkou a dále pro vozidla uvedená v příloze č. 8 k tomuto zákonu. Výrobu emisních plaket zajišťuje Státní fond životního prostředí. Distribuci emisních plaket zajišťují obecní úřady obcí s rozšířenou působností a ministerstvo. Emisní plaketa se vydává za úplatu, jejíž výši stanoví prováděcí právní předpis. Polovina z této úplaty je příjmem Státního fondu životního prostředí a polovina je příjmem osoby, která plaketu distribuuje.

(5) Obecní úřad obce, která stanovila svou vyhláškou nízkoemisní zónu, může v samostatné působnosti na základě žádosti provozovatele vozidla povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku pro vozidla

a) se speciálním vybavením, například nákladní dopravníky, zábavní zařízení, vozidla užívaná jako pracoviště,

b) určená k přepravě věcí na kulturní a společenské akce, včetně akcí rekreačních, vzdělávacích a výchovných, například dětské tábory, nebo

c) určená k přepravě tuhých, tekutých a plyných paliv pro zajištění provozu nemocnic,

sociálních ústavů a školských zařízení.

(6) Obecní úřad podle odstavce 5 může dále na základě žádosti povolit dočasnou nebo trvalou individuální výjimku z důvodu

- a) nemoci, bezmoci nebo jiného postižení osoby, která nesplňuje podmínky pro přiznání označení pro osobu těžce zdravotně postiženou,
- b) pracovní doby žadatele o výjimku neumožňující přepravovat se hromadnou dopravou, nebo
- c) zásadního významu pro podnikání, kde by omezení provozu v nízkoemisní zóně mohlo výrazně ohrozit nebo znemožnit podnikání.

(7) Pro získání emisní plakety je provozovatel silničního motorového vozidla povinen předložit technický průkaz silničního motorového vozidla. U vozidel registrovaných v zahraničí se emisní plaketa přiděluje podle data první registrace motorového vozidla, pokud nelze prokázat jeho emisní třídu.

(8) Vláda nařízením stanoví způsob zařazení motorových silničních vozidel do emisních kategorií, pravidla pro označení vozidel příslušnou emisní plakétou, vzory emisních plaket, bližší podmínky jejich distribuce a jejich cenu, která nesmí být vyšší než 200 Kč.

§ 15

Poplatek za znečišťování

(1) Poplatníkem poplatku za znečišťování je provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Předmětem poplatku za znečišťování jsou znečišťující látky, které jsou vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji a pro které má provozovatel povinnost zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1 písm. a).

(3) Od poplatku za znečišťování se osvobozují znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nebo zdroji v provozovně, u které celková výše poplatků za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(4) Základem poplatku za znečišťování je množství emisí ze stacionárního zdroje nebo zdrojů v tunách.

(5) Poplatek za znečišťování se vypočte jako součin základu poplatku a sazby uvedené v příloze č. 9 bodu 1 k tomuto zákonu. Poplatek za znečišťování za kalendářní rok 2017 a následující poplatková období se vypočte jako součin základu poplatku, sazby a koeficientu úrovně emisí, uvedeného v příloze č. 9 bodu 2 k tomuto zákonu, stanoveného podle dosahované emisní koncentrace dané znečišťující látky v celém poplatkovém období. Po sečtení poplatků za jednotlivé znečišťující látky za všechny stacionární zdroje v rámci provozovny⁴⁾ se celková částka zaokrouhlí na celé stokoruny nahoru.

(6) Poplatek za znečišťování se u znečišťující látky vypouštěné stacionárním zdrojem nevyměří, pokud

a) je na tomto stacionárním zdroji provedena rekonstrukce nebo modernizace, v jejímž důsledku dosahuje v celém poplatkovém období nižších ročních emisí tuhých znečišťujících látek nejméně o 30 %, oxidů síry vyjádřených jako oxid siřičitý nejméně o 55 %, oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý nejméně o 55 % nebo těkavých organických látek nejméně o 30 % ve srovnání s rokem 2010,

b) stacionární zdroj, pro nějž jsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50% horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami podle informací zveřejňovaných Evropskou komisí, nebo

c) stacionární zdroj, pro nějž nejsou specifikovány nejlepší dostupné techniky, dosahuje v celém poplatkovém období nižší emisní koncentrace nežli 50 % hodnoty specifického emisního limitu.

(7) Poplatkovým obdobím je kalendářní rok.

(8) Poplatník je povinen do 31. března roku následujícího po skončení poplatkového období podat krajskému úřadu poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí podle jiného právního předpisu¹¹⁾. Poplatkové přiznání není povinen podat poplatník, u něhož celková výše poplatků za provozovnu za poplatkové období činí méně než 50 000 Kč.

(9) Krajský úřad vydá do 4 měsíců od podání poplatkového přiznání platební výměr. Poplatek za znečišťování ovzduší je splatný do 30 dnů ode dne doručení platebního výměru.

(10) Pokud výše stanoveného poplatku za skončené poplatkové období přesahuje částku 200 000 Kč, je poplatník povinen platit měsíční zálohy pro poplatkové období bezprostředně následující po kalendářním roce, ve kterém měl povinnost podat poplatkové přiznání za skončené poplatkové období, a to ve výši jedné dvanáctiny stanoveného poplatku. Krajský úřad rozhodne o povinnosti platit poplatek za znečišťování ovzduší prostřednictvím záloh v rámci platebního výměru za skončené poplatkové období. Poplatník je povinen zaplatit měsíční zálohu do dvacátého pátého dne kalendářního měsíce, ke kterému se vztahuje.

(11) Dojde-li k uvedení stacionárního zdroje do provozu a je zřejmé, že poplatek za znečišťování ovzduší vztahující se k tomuto zdroji přesáhne v bezprostředně následujícím poplatkovém období částku 200 000 Kč, rozhodne krajský úřad o stanovení záloh pro dvě poplatková období bezprostředně následující po roce uvedení stacionárního zdroje do provozu; přitom vychází ze jmenovitého tepelného příkonu nebo z projektované kapacity tohoto zdroje.

(12) Krajský úřad zašle stejnopis platebního výměru do 7 dní od jeho doručení příslušnému celnímu úřadu.

(13) Správu poplatku za znečišťování ovzduší vykonávají krajské úřady místně příslušné podle umístění jednotlivých stacionárních zdrojů. Správu placení tohoto poplatku vykonávají příslušné celní úřady.

(14) Výnos z poplatků za znečišťování je do roku 2016 včetně příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Od roku 2017 je 65 % výnosu z poplatků za znečišťování ovzduší příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky, 25 % příjmem kraje, na

jehož území se stacionární zdroj nachází, a 10 % příjmem státního rozpočtu. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem kraje, může být použit jen na financování opatření v oblasti ochrany životního prostředí. Výnos z poplatků za znečišťování, který je příjmem státního rozpočtu, může být použit jen na financování činností zajišťovaných ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30, které jsou vykonávány ministerstvem zřízenou právnickou osobou na základě zřizovací listiny.

ČÁST ČTVRTÁ

POVINNOSTI OSOB A KRITÉRIA UDRŽITELNOSTI BIOPALIV

§ 16

Povinnosti osob

(1) Osoba uvádějící na trh v České republice paliva smí na trh uvést pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem. Splnění těchto požadavků je povinna odběrateli paliva prokázat způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem vždy při první dodávce paliva a následně při změně kvality paliva nebo na vyžádání odběratele. Osoby uvádějící na trh paliva stanovená prováděcím právním předpisem mají povinnost ohlásit údaje stanovené prováděcím právním předpisem ministerstvu do 31. března následujícího roku.

(2) Osoba uvádějící na trh v České republice spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinna prokázat certifikátem podle jiného právního předpisu¹²⁾, že spalovací stacionární zdroj splňuje emisní požadavky pro tento stacionární zdroj podle přílohy č. 10 k tomuto zákonu.

(3) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba, která poskytuje k dispozici jiné osobě anebo dováží výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) V otevřeném ohništi lze spalovat jen suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami.

(5) Obec může vyhláškou stanovit podmínky pro spalování suchého rostlinného materiálu v otevřeném ohništi za účelem jeho odstranění nebo jeho spalování zakázat, pokud zajistí jiný způsob pro jeho odstranění podle jiného právního předpisu¹³⁾. Při stanovení podmínek nebo zákazu obec přihlíží zejména ke klimatickým podmínkám, úrovni znečištění ve svém územním obvodu, vegetačnímu období a hustotě zástavby.

(6) Odpad podle jiného právního předpisu¹³⁾, s výjimkou odpadu uvedeného v prováděcím právním předpisu, může být tepelně zpracován jen ve stacionárním zdroji, ve kterém je tepelné zpracování odpadu povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d). Tepelné zpracování odpadu je možné pouze pod dohledem osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c).

(7) Právnická a fyzická osoba je povinna, je-li to pro ni technicky možné a ekonomicky

přijatelné, u nových staveb nebo při změnách stávajících staveb využít pro vytápění teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje, který není stacionárním zdrojem.

(8) Ministerstvo vyhláškou stanoví požadavky na kvalitu paliv a požadavky na způsob prokazování jejich plnění, obsahové náležitosti hlášení o kvalitě paliv a pravidla pro stanovení ekonomické přijatelnosti využití tepla ze soustavy zásobování tepelnou energií nebo zdroje energie, který není stacionárním zdrojem.

§ 17

Povinnosti provozovatele stacionárního zdroje

(1) Provozovatel stacionárního zdroje je povinen

a) uvádět do provozu a provozovat stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem,

b) dodržovat emisní limity, emisní stropy, technické podmínky provozu a přípustnou tmavost kouře podle § 4,

c) spalovat ve stacionárním zdroji pouze paliva, která splňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem a jsou určena výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva uvedená v povolení provozu,

d) předkládat příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace o provozu stacionárního zdroje a jeho emisích, včetně údajů o vnášení skleníkových plynů do ovzduší,

e) umožnit osobám pověřeným ministerstvem, obecním úřadem obce s rozšířenou působností a inspekcí přístup ke stacionárnímu zdroji a jeho příslušenství, používaným palivům a surovinám a technologiím souvisejícím s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, za účelem kontroly dodržování povinností podle tohoto zákona,

f) provést kompenzační opatření uložená krajským úřadem podle § 11 odst. 5,

g) provozovat spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, v souladu s minimálními požadavky uvedenými v příloze č. 11 k tomuto zákonu,

h) provádět jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (dále jen „odborně způsobilá osoba“), kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, a předkládat na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností doklad o provedení této kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a tímto zákonem.

(2) Povinnost uvedená v odstavci 1 písm. e) se nevztahuje na provozovatele

stacionárního zdroje umístěného v rodinném domě, v bytě nebo ve stavbě pro rodinnou rekreaci, nejde-li o prostory užívané pro podnikatelskou činnost.

(3) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu je, kromě povinností uvedených v odstavci 1, dále povinen

- a) provozovat stacionární zdroj pouze na základě a v souladu s povolením provozu,
- b) zjišťovat úroveň znečišťování podle § 6 odst. 1,
- c) vést provozní evidenci o stálých a proměnných údajích o stacionárním zdroji, popisujících tento zdroj a jeho provoz a o údajích o vstupech a výstupech z tohoto zdroje a každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok prostřednictvím integrovaného systému ohlašovacích povinností podle jiného právního předpisu¹¹⁾; provozní evidenci je povinen uchovávat po dobu alespoň 3 let v místě provozu stacionárního zdroje tak, aby byla k dispozici pro kontrolu,
- d) odvádět znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší komínem nebo výduchem, pokud v povolení provozu není uvedeno jinak; výška, ve které dochází ke znečišťování, musí být vypočtena tak, aby provozem tohoto zdroje nedošlo k překročení imisního limitu uvedeného v bodech 1 až 3 přílohy č. 1 k tomuto zákonu; to neplatí v případě, kdy se postupuje podle § 11 odst. 5,
- e) bezodkladně odstraňovat v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší,
- f) nejpozději do 24 hodin podat zprávu krajskému úřadu a inspekci o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění,
- g) v souladu s provozním řádem bezodkladně omezit provoz nebo odstavit stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu v důsledku technické závady, při které nemohou být dodrženy podmínky provozu a kterou není možno odstranit do 24 hodin od jejího vzniku; u spalovacích stacionárních zdrojů nesmí během 12 měsíců tato doba kumulativně překročit 120 hodin; povinnost odstavení neplatí pro stacionární zdroj, jehož odstavení by vedlo k vyšší úrovni znečištění, než kterou by způsobil jeho další provoz nebo pokud by v důsledku přerušení dodávek tepelné energie bylo ohroženo lidské zdraví; ustanovení jiných právních předpisů tímto nejsou dotčena¹⁴⁾; provozovatel je povinen informovat krajský úřad a inspekci o této technické závadě nejpozději do 48 hodin od jejího vzniku,
- h) předložit inspekci protokol o jednorázovém měření emisí podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 90 dnů od data provedení tohoto měření,
- i) průběžně zaznamenávat, vyhodnocovat a uchovávat výsledky jednorázového a kontinuálního měření emisí pro účely kontroly po dobu 5 let v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu,
- j) zajistit a řádně provozovat technické prostředky pro kontinuální měření emisí, pokud se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

(4) Povinnosti stanovené v odstavci 3 se nevztahují na provozovatele chovu

hospodářských zvířat, s výjimkou povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. a).

(5) Ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším je zakázáno spalovat hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly a proplásky.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, je kromě povinností uvedených v odstavcích 1 a 3 dále povinen

a) v případě přebírání nebezpečného odpadu provést odběr reprezentativních vzorků odpadu, a to pokud možno před jeho vyložení, a tyto vzorky uchovávat po dobu nejméně 1 měsíce po spálení odpadu; tato povinnost se nevztahuje na infekční odpad ze zdravotnické a veterinární péče uzavřený v ochranných obalech,

b) zastavit bezodkladně, nejdéle za 4 hodiny, tepelné zpracování odpadu, pokud je z měření emisí zřejmé, že jsou překročeny specifické emisní limity do doby, než jsou odstraněny příčiny tohoto stavu; opětovné zahájení provozu po odstranění příčin je možné při splnění podmínek a postupem stanoveným v provozním řádu a

c) oznámit překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci.

(7) Ministerstvo vyhláškou stanoví náležitosti provozní evidence a souhrnné provozní evidence.

§ 18

Povinnosti osob nakládajících s vybranými barvami, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel

(1) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, s výjimkou methanu, jejichž počáteční bod varu je menší nebo roven 250 °C, při normálním atmosférickém tlaku 101,3 kPa v tomto výrobku nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem.

(2) Obsah sloučenin podle odstavce 1 vyšší než stanoví prováděcí právní předpis je přípustný u výrobků, které jsou prodávány pouze k výlučnému použití ve stacionárních zdrojích uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, kterým bylo vydáno povolení provozu a které mají stanoveny specifické emisní limity nebo emisní stropy. Osoba prodávající tyto výrobky je povinna vést evidenci o množství a druhu prodaných výrobků, o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a adresy fyzické osoby nebo názvu a adresy právnícké osoby. Tuto evidenci je povinna uchovat pro účely kontroly po dobu 5 let.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedený v prováděcím právním předpisu, je povinna zajistit označení tohoto výrobku údaji o obsahu těkavých organických látek a o jeho kategorizaci způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu.

(4) Ministerstvo vyhláškou stanoví barvy, laky a výrobky pro opravy nátěru silničních vozidel obsahující organické sloučeniny nebo směs organických sloučenin, pro které jsou stanoveny limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku, limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku a analytické metody pro stanovení jejich obsahu ve výrobku a dále seznam barev, laků a výrobků pro opravy nátěru vozidel, u kterých je nutné zajistit označení a způsob tohoto označení.

§ 19

Povinnost zajištění minimálního obsahu biopaliv

(1) Osoba uvádějící motorové benziny nebo motorovou naftu do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo osoba, která dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely motorové benziny nebo motorovou naftu uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie (dále jen „dodavatel pohonných hmot“), je povinna zajistit, aby v těchto pohonných hmotách, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely za kalendářní rok, bylo obsaženo i minimální množství biopaliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾

a) ve výši 4,1 % objemových z celkového množství motorových benzinů přimíchaných do motorových benzinů,

b) ve výši 6,0 % objemových z celkového množství motorové nafty přimíchaných do motorové nafty.

(2) Povinnost podle odstavce 1 lze splnit i uvedením čistého biopaliva nebo směsného paliva podle jiného právního předpisu upravujícího pohonné hmoty¹⁵⁾ do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo dodáním čistého biopaliva nebo směsného paliva, které bylo uvedeno do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, na daňové území České republiky pro dopravní účely v rozsahu podle odstavce 1.

(3) V případě, že dodavatel pohonných hmot překročí v kalendářním roce povinné minimální množství biopaliv stanovené v odstavci 1, může toto nadměrné množství biopaliv převést do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce. Množství biopaliv převážené do následujícího kalendářního roku může činit nejvýše 0,2 % z celkového množství motorových benzinů a motorové nafty uvedených do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo uvedených do volného daňového oběhu pro dopravní účely v jiném členském státě Evropské unie a dodaných na daňové území České republiky v uplynulém kalendářním roce.

(4) Pokud dodavatel pohonných hmot hodlá v následujícím kalendářním roce uplatnit nadměrné množství biopaliv podle odstavce 3, je povinen to písemně sdělit místně příslušnému celnímu úřadu ve lhůtě stanovené pro podání hlášení podle odstavce 9. Sdělení musí obsahovat následující údaje

a) jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a

sídlo a daňové identifikační číslo osoby,

b) množství biopaliv, které odpovídá výši povinnosti podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

c) množství biopaliv, o které byla překročena povinnost podle odstavce 1 v uplynulém kalendářním roce,

d) množství biopaliv, které má být zahrnuto do plnění povinnosti podle odstavce 1 v následujícím kalendářním roce.

(5) Dodavatel pohonných hmot je povinen vést odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot s uvedením druhu a podílu biopaliv, které uvádí do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky pro dopravní účely nebo které byly uvedeny do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a jsou dodávány na daňové území České republiky pro dopravní účely. Tyto evidence je dodavatel pohonných hmot povinen uzavřít vždy k 31. prosinci příslušného kalendářního roku.

(6) Pro účely splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 jsou zohledňována pouze biopaliva, která splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění těchto kritérií prokazuje dodavatel pohonných hmot předložením příslušných dokladů vydaných podle § 21; za nesprávnost údaje obsaženého v jemu předloženém dokladu nenese odpovědnost, pokud prokáže, že nebylo možno ji zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(7) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na státní hmotné rezervy¹⁶⁾ uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(8) Dodavatel pohonných hmot, který dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo který dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie, je povinen na formuláři vydaném Generálním ředitelstvím cel sdělit celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stáčení pohonných hmot, které podle doprovodných dokladů obsahují biopalivo, tak, aby bylo celnímu úřadu nebo celnímu ředitelství umožněno odebrat vzorek pohonné hmoty a ověřit údaje v předložených dokladech.

(9) Dodavatel pohonných hmot je povinen každoročně k 31. lednu podat místně příslušnému celnímu úřadu hlášení o splnění povinnosti uvedení minimálního množství biopaliv do volného daňového oběhu pro dopravní účely nebo o splnění povinnosti dodání minimálního množství biopaliv na daňové území České republiky pro dopravní účely v pohonných hmotách uvedených do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie za uplynulý kalendářní rok (dále jen „hlášení“), obsahující identifikační údaje a údaje z evidencí podle odstavce 5. Hlášení se podává na tiskopisu vydaném Generálním ředitelstvím cel.

(10) Celní úřad uloží dodavateli pohonných hmot, který nesplní povinnost stanovenou v odstavci 1, pokutu z nedodaného objemu biopaliv. Výše pokuty z nedodaného objemu biopaliv se stanoví jako součin množství nedodaného biopaliva podle odstavce 1 v litrech a částky 40

Kč. Pokuta z nedodaného objemu biopaliv je splatná do 30 dnů od doručení rozhodnutí o uložení pokuty z nedodaného objemu biopaliv. Pokuta z nedodaného objemu biopaliv se spravuje podle daňového řádu a je příjmem státního rozpočtu.

(11) Dodavatel pohonných hmot je povinen uvést v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních¹⁷⁾ druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo procenta objemových.

§ 20

Povinnost snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot

(1) Dodavatel pohonných hmot je povinen postupně snižovat emise skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě v úplném životním cyklu pohonné hmoty tak, aby dosáhl, ve srovnání se základní hodnotou produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty stanovenou prováděcím právním předpisem, snížení o 2 % do 31. prosince 2014, o 4 % do 31. prosince 2017 a o 6 % do 31. prosince 2020. Do povinného snížení se nezapočítávají státní hmotné rezervy uváděné při jejich obměně do volného daňového oběhu na daňovém území České republiky.

(2) Emisemi skleníkových plynů na jednotku energie obsaženou v pohonné hmotě se rozumí celkový objem emisí skleníkových plynů vyjádřený v ekvivalentu CO² vyprodukovaných v úplném životním cyklu pohonné hmoty, dělený celkovým energetickým obsahem pohonné hmoty vyjádřeným hodnotou spodní výhřevnosti. Za emise skleníkových plynů vzniklé během úplného životního cyklu pohonné hmoty se považují celkové čisté hodnoty emisí CO², CH⁴ a N²O, které jsou přičitatelné této pohonné hmotě, a to včetně přimíšených složek, za období zahrnující všechny etapy procesu výroby a spotřeby pohonné hmoty od těžby nebo obdělávání půdy, včetně změn ve využívání půdy, přes dopravu, distribuci a zpracování, až po spalování, a to bez ohledu na to, kdy tyto emise vznikají.

(3) Dodavatel pohonných hmot je povinen podávat každoročně do 15. března ministerstvu a celnímu úřadu zprávu o emisích skleníkových plynů z jím dodaných pohonných hmot za uplynulý kalendářní rok (dále jen „zpráva o emisích“). Povinnost podávat zprávu o emisích skleníkových plynů z dodaných pohonných hmot vzniká poprvé za kalendářní rok 2013. Obsahové náležitosti zprávy o emisích jsou stanoveny prováděcím právním předpisem.

(4) Dodavatel pohonných hmot je povinen zajistit ověření informací uvedených ve zprávě o emisích autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. g) a kopii protokolu o ověření přiložit ke zprávě o emisích. Nepředloží-li tuto zprávu včetně ověření ani v náhradním termínu stanoveném celním úřadem, má se za to, že povinnost uvedenou v odstavci 1 nesplnil.

(5) Bude-li mezi dodavatelem pohonných hmot uzavřena smlouva o sdružení¹⁸⁾ za účelem splnění povinnosti uvedené v odstavci 1, bude splnění této povinnosti posuzováno jako vážený průměr hodnot povinného snížení emisí skleníkových plynů připadajících na jednotlivé povinné osoby ve sdružení. Povinnost podávání zprávy o emisích, včetně jejího ověření podle odstavce 4, se vztahuje na jednotlivé dodavatele pohonných hmot ve sdružení zvlášť; spolu se zprávou o emisích za kalendářní rok 2014, 2017 a 2020 předloží dodavatelé pohonných hmot také kopii smlouvy o sdružení. Nebude-li kopie smlouvy o sdružení předložena současně se zprávou o emisích nebo pokud nebude v rámci sdružení dosaženo celkového požadovaného snížení emisí, nebude na obsah smlouvy brán zřetel.

(6) Energie obsažená v biopalivech se pro účely splnění povinností uvedených v odstavci 1 zohlední pouze za předpokladu, že tato biopaliva splňují kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění těchto kritérií se prokazuje způsobem uvedeným v § 21.

(7) Vláda nařízením stanoví základní hodnotu produkce emisí skleníkových plynů pro fosilní pohonné hmoty a obsahové náležitosti zprávy o emisích.

§ 21

Kritéria udržitelnosti biopaliv

(1) Biopalivo určené k plnění povinností uvedených v § 19 odst. 1 a § 20 odst. 1 musí splňovat kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem. Splnění kritérií udržitelnosti se dokládá prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem do České republiky (dále jen „dovozce“) či prodejcem biopaliva. V případě dovozu nebo prodeje motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva v režimu podmíněného osvobození od daně nebo ve volném daňovém oběhu z jiného členského státu, vydává prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva. Toto prohlášení je výrobce, dovozce či prodejce biopaliva, a dovozce či prodejce motorového benzínu a motorové nafty s přídavkem biopaliva oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem platného certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. g) nebo certifikátu či jiného obdobného oprávnění vydaného v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie,

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě biopaliva byly použity suroviny splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(2) U kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným výrobcem, dovozcem nebo prodejcem těchto produktů. Toto prohlášení je výrobce, dovozce a prodejce oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při výrobě jeho produktu byla použita biomasa splňující kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem.

(3) U biomasy určené k výrobě biopaliv podle odstavce 1 je splnění kritérií udržitelnosti dokládáno dílčím prohlášením o shodě s kritérii udržitelnosti vydaným prodejcem nebo dovozcem biomasy. Toto prohlášení je prodejce a dovozce biomasy oprávněn vydat pouze v případě, že

a) je držitelem dokladu uvedeného v odstavci 1 písm. a),

b) může doložit v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcího právního předpisu, že při pěstování biomasy byla splněna kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem; k doložení této skutečnosti musí mít prodejce nebo dovozce biomasy, který je první osobou vykupující biomasu přímo od pěstitele, pěstitelem biomasy vystavené samostatné prohlášení o splnění kritérií udržitelnosti.

(4) V případě, že prodejce biomasy je zároveň jejím pěstitelem a prodává výhradně biomasu jím vypěstovanou, lze splnění kritérií udržitelnosti dokládat samostatným prohlášením pěstitele o splnění kritérií udržitelnosti.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. g) vydá certifikát podle odstavců 1, 2 nebo 3 osobě, která prokáže, že plní kritéria udržitelnosti stanovená prováděcím právním předpisem a která má zaveden systém kvality podle prováděcího právního předpisu umožňující věrohodným způsobem v souladu s tímto zákonem a prováděcím právním předpisem plnění kritérií udržitelnosti sledovat a prokazovat. Certifikát se vydává na dobu 12 měsíců. Certifikát musí obsahovat seznam zemí, z nichž může osoba, které byl vydán, odebrat biomasu, a další náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem. Pokud osoba, které byl vydán certifikát, odebere biomasu ze země na seznamu neuvedené, považuje se tato biomasa za biomasu nespĺňující kritéria udržitelnosti. Seznam zemí v certifikátu je totožný se seznamem zemí uvedeným v rozhodnutí o autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. g). Ministerstvo vede seznam subjektů, kterým byl autorizovanou osobou udělen certifikát podle odstavce 1 písm. a), odstavce 2 písm. a) a odstavce 3 písm. a) a zpřístupňuje jej způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 musí k prokázání původu biomasy využít systém hmotnostní bilance, který splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

(7) Osoba vydávající prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 je povinna v tomto prohlášení uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za nesprávnost v nich obsaženého údaje nenesete tato osoba odpovědnost v případě, že vycházela z dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti nebo ze samostatného prohlášení pěstitele biomasy o splnění kritérií udržitelnosti, které jí bylo předáno spolu s dodávkou biopaliva nebo suroviny a které tuto nesprávnost obsahovalo, pokud zároveň prokáže, že nesprávnost údajů nebylo možno zjistit ani s vynaložením veškerého úsilí, které lze požadovat.

(8) Přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 1 a 2 kontroluje inspekce; v případě zjištění nesplnění kritérií udržitelnosti informuje místně příslušný celní úřad. Ministerstvo zemědělství kontroluje přesnost, úplnost a pravdivost údajů uváděných v prohlášeních podle odstavců 3 a 4. Je-li zjištěna nesprávnost údajů, informuje o tom Ministerstvo zemědělství bezodkladně inspekci a v řízení o uložení pokuty poskytuje na vyžádání nezbytnou součinnost.

(9) Pěstitel biomasy je povinen v samostatném prohlášení podle odstavce 3 písm. b) uvádět přesné, úplné a pravdivé údaje. Za účelem prokázání splnění kritérií udržitelnosti vede pěstitel biomasy evidenci o množství prodané biomasy, které odpovídá jím vystaveným samostatným prohlášením podle odstavce 3 písm. b), a uchovává příslušnou dokumentaci uvedenou v prováděcím právním předpisu po dobu minimálně 5 let. Tuto dokumentaci pěstitel biomasy poskytuje na vyžádání osobě autorizované podle § 32 odst. 1 písm. g) a inspekci.

(10) Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a), odstavci 2 písm. a) a odstavci 3 písm. a) kontroluje celní úřad.

(11) Osoba, která není držitelem certifikátu uděleného autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. g), avšak má certifikát nebo jiné obdobné oprávnění vydané podle právních předpisů členského státu Evropské unie, může vydávat prohlášení nebo dílčí prohlášení podle odstavců 1, 2 nebo 3 pouze za předpokladu, že je zaregistrována u ministerstva. Ministerstvo provede zápis do registru bez zbytečného odkladu poté, co mu byly doručeny příslušné doklady vydané v souladu s právními předpisy členského státu Evropské unie.

(12) Prokázání splnění kritérií udržitelnosti podle odstavců 1 až 4 může být nahrazeno dokladem vystaveným v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným na základě čl. 18 odst. 4 směrnice 2009/28/ES nebo na základě čl. 7c odst. 4 směrnice 2009/30/ES.

(13) Vláda nařízením stanoví kritéria udržitelnosti biopaliv, náležitosti certifikátů podle odstavců 1, 2 a 3, náležitosti prohlášení a dílčího prohlášení o shodě s kritérii udržitelnosti podle odstavců 1 až 3 a náležitosti samostatného prohlášení pěstitele biomasy podle odstavce 3 písm. b), požadavky na systém kvality a systém hmotnostní bilance zabezpečující plnění kritérií udržitelnosti a náležitosti dokumentace pěstitele biomasy podle odstavce 9.

ČÁST PÁTÁ

OPATŘENÍ K NÁPRAVĚ A SPRÁVNÍ DELIKTY

§ 22

Opatření ke zjednání nápravy a zastavení provozu stacionárního zdroje

(1) V případě, že provozovatel neplní povinnosti stanovené tímto zákonem nebo povolením provozu, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny uložit provozovateli provést v přiměřené lhůtě opatření ke zjednání nápravy. Pokud provozovatel opatření ke zjednání nápravy ve stanovené lhůtě neprovedl, jsou inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností oprávněny vydat rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje. K uložení nápravného opatření u fyzických osob je příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností. K uložení nápravného opatření u právnických osob a podnikajících fyzických osob v případě, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je příslušná inspekce; v případě, že se nejedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu, je příslušná inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) V případě, že provozovatel provozuje stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k tomuto zákonu bez povolení provozu, rozhodne inspekce o zastavení provozu tohoto zdroje.

(3) Odvolání proti rozhodnutí o zastavení provozu podle odstavců 1 a 2 nemá odkladný účinek.

(4) Obecní úřad obce s rozšířenou působností nebo inspekce uloží podle potřeby opatření k nápravě právnímu nástupci provozovatele, který není původcem závadného stavu. Povinnosti plynoucí z opatření ke zjednání nápravy a rozhodnutí o zastavení provozu stacionárního zdroje uložené provozovateli podle odstavců 1 a 2 přecházejí na jejich právní

nástupce.

(5) Rozhodnutí o uložení nápravného opatření zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu.

§ 23

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,

b) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj a činnosti nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem, jeho prováděcími právními předpisy a výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),

c) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodržuje přípustnou tmavost kouře podle § 17 odst. 1 písm. b),

d) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje,

e) jako provozovatel stacionárního zdroje nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),

f) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplásky,

g) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje stacionární zdroj nespĺňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu, nebo

h) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.

(2) Za přestupek lze uložit pokutu

do

a) 50 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b), c), d), f) nebo g),

b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. e) nebo h).

§ 24

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Přestupky podle tohoto zákona projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(2) Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Příjem z pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností je příjmem obce s rozšířenou působností.

§ 25

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 16 odst. 1 uvede na trh paliva nesplňující požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem nebo neohlásí ministerstvu ve stanovené lhůtě údaje stanovené prováděcím právním předpisem,

b) v rozporu s § 16 odst. 2 uvede na trh spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším sloužící jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, který nesplňuje emisní požadavky stanovené v příloze č. 10 k tomuto zákonu, nebo neprokáže splnění této povinnosti certifikátem podle jiného právního předpisu,

c) v rozporu s § 16 odst. 3 poskytne k dispozici jiné osobě anebo doveze výrobek používaný při činnostech uvedených pod kódy 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který obsahuje více než 3 % hmotnostní těkavých organických látek, a nezajistí jeho označení způsobem stanoveným prováděcím právním předpisem,

d) v rozporu s § 16 odst. 4 spálí v otevřeném ohništi jiné materiály než suché rostlinné materiály neznečištěné chemickými látkami,

e) v rozporu s § 16 odst. 6 tepelně zpracuje odpad ve stacionárním zdroji, ve kterém tepelné zpracování odpadu není povoleno podle § 11 odst. 2 písm. d), nebo tepelně zpracuje odpad bez dohledu osoby autorizované podle § 32 odst. 1 písm. c),

f) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),

g) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvede do provozu nebo neprovozuje stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším nebo technologie související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, v souladu s podmínkami pro provoz tohoto stacionárního zdroje stanovenými tímto zákonem nebo jeho prováděcími právními předpisy nebo výrobcem podle § 17 odst. 1 písm. a),

h) jako provozovatel stacionárního zdroje nedodrhuje emisní limity, emisní stropy nebo technické podmínky provozu podle § 17 odst. 1 písm. b),

i) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu větším než 300 kW paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje nebo paliva neuvedená v povolení provozu,

j) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. c) spaluje ve stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším paliva, která nesplňují požadavky na kvalitu paliv stanovené prováděcím právním předpisem, nebo paliva neurčená výrobcem stacionárního zdroje,

k) jako provozovatel stacionárního zdroje neuvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),

l) jako provozovatel stacionárního zdroje neumožní osobám pověřeným ministerstvem nebo obecním úřadem obce s rozšířenou působností nebo inspekci přístup ke stacionárnímu zdroji, používaným palivům, surovinám nebo technologii související s provozem nebo zajištěním provozu stacionárního zdroje, které mají vliv na úroveň znečištění, za účelem zjištění úrovně znečišťování podle § 17 odst. 1 písm. e),

m) jako provozovatel stacionárního zdroje neprovede ve stanovené lhůtě kompenzační opatření podle § 17 odst. 1 písm. f),

n) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. g) provozuje spalovací stacionární zdroj nesplňující požadavky podle přílohy č. 11 k tomuto zákonu, nebo

o) jako provozovatel stacionárního zdroje v rozporu s § 17 odst. 1 písm. h) neprovede jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím odborně způsobilé osoby kontrolu technického stavu a provozu tohoto spalovacího stacionárního zdroje nebo nepředloží na vyžádání obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností potvrzení o provedení této kontroly.

(2) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, se kromě deliktů uvedených v odstavci 1 dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. a) provozuje stacionární zdroj bez povolení provozu nebo v rozporu s ním,

b) v rozporu s § 17 odst. 3 písm. b) nezjistí úroveň znečišťování u znečišťujících látek, u kterých tak stanoví tento zákon, prováděcí právní předpis nebo povolení provozu,

c) nevede nebo neuchovává po stanovenou dobu provozní evidenci nebo neohlásí údaje souhrnné provozní evidence podle § 17 odst. 3 písm. c),

d) neodvádí znečišťující látky ze stacionárního zdroje do ovzduší podle § 17 odst. 3 písm. d),

e) bezodkladně neodstraňuje v provozu stacionárního zdroje nebezpečné stavy ohrožující kvalitu ovzduší podle § 17 odst. 3 písm. e),

f) nepředloží příslušnému orgánu ochrany ovzduší na vyžádání informace podle § 17 odst. 1 písm. d),

g) nepodá do 24 hodin zprávu inspekci a krajskému úřadu o výskytu stavu ohrožujícího přípustnou úroveň znečištění podle § 17 odst. 3 písm. f),

h) neomezí provoz nebo neodstaví bezodkladně stacionární zdroj v případě jeho odchylky od normálního provozu zdroje v důsledku technické závady podle § 17 odst. 3 písm. g),

i) nepředloží inspekci protokol o jednorázovém měření emisí do 90 dnů ode dne jeho provedení podle § 17 odst. 3 písm. h),

j) průběžně nezaznamenává, nevyhodnocuje nebo neuchovává po stanovenou dobu výsledky jednorázového nebo kontinuálního měření emisí v rozsahu a formě stanovené prováděcím právním předpisem podle § 17 odst. 3 písm. i),

k) nezajistí nebo řádně neprovozuje technické prostředky pro kontinuální měření emisí podle § 17 odst. 3 písm. j), nebo

l) nepodá poplatkové přiznání prostřednictvím integrovaného systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí ve stanovené lhůtě podle § 15 odst. 8.

(3) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba, která je provozovatelem stacionárního zdroje, v němž je tepelně zpracováván odpad, se kromě deliktů uvedených v odstavcích 1 a 2 dopustí správního deliktu tím, že

a) neprovede odběr vzorků přebíraného nebezpečného odpadu podle § 17 odst. 6 písm. a) nebo odebrané vzorky neuchová po stanovenou dobu,

b) nezastaví bezodkladně tepelné zpracování odpadu při překročení specifických emisních limitů nebo opětovně zahájí provoz před uplynutím lhůty podle § 17 odst. 6 písm. b), nebo

c) neoznámí překročení specifických emisních limitů bezodkladně inspekci podle § 17 odst. 6 písm. c).

(4) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 17 odst. 5 spaluje ve spalovacím stacionárním zdroji o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším hnědé uhlí energetické, lignit, uhelné kaly nebo proplástky,

b) provádí činnost, pro kterou je vyžadována autorizace podle § 32 odst. 1, bez platné autorizace,

c) jako pověřená osoba podle § 35 odst. 1 nepředá informace podle § 35 odst. 3, nebo

d) jako provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, nesplní povinnost podle § 41 odst. 10.

(5) Autorizovaná osoba podle § 32 se dopustí správního deliktu tím, že

a) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 1, nebo

b) provádí autorizovanou činnost v rozporu s § 34 odst. 2 nebo § 34 odst. 3.

(6) Právnícká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) v rozporu s § 18 odst. 1 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí, aby obsah organických sloučenin nebo směsi organických sloučenin, nepřesahoval limitní hodnoty pro obsah těchto látek ve výrobku stanovené prováděcím právním předpisem,

b) nevede evidenci o množství nebo druhu prodaných výrobků nebo o osobách, kterým byl tento výrobek prodán, nebo neuchovává tuto evidenci po stanovenou dobu podle § 18 odst. 2,

c) v rozporu s § 18 odst. 3 doveze nebo poskytne k dispozici jiné osobě barvu, lak nebo výrobek pro opravy nátěru silničních vozidel uvedené v prováděcím právním předpisu a nezajistí označení tohoto výrobku způsobem stanoveným v prováděcím právním předpisu,

d) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 5 nevede odděleně evidenci o množství přijatého a vyrobeného benzínu, motorové nafty a jednotlivých druhů biopaliv a směsných paliv a evidenci vyskladněných jednotlivých pohonných hmot,

e) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 8 dováží pohonné hmoty a uvádí je do volného daňového oběhu pro dopravní účely na daňovém území České republiky nebo dodává na daňové území České republiky pro dopravní účely pohonné hmoty uvedené do volného daňového oběhu v jiném členském státě Evropské unie a nesdělí včas celnímu úřadu místně příslušnému podle místa přijetí pohonných hmot místo, datum a čas přijetí a stočení pohonných hmot,

f) jako dodavatel pohonných hmot v rozporu s § 19 odst. 11 neuvede v dokladu vydaném podle zákona o spotřebních daních druh a obsah biopaliva v pohonné hmotě s přesností na jedno desetinné místo,

g) jako dodavatel pohonných hmot nedosáhne požadovaného snížení emisí podle § 20 odst. 1,

h) jako dodavatel pohonných hmot nepodá zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 nebo nepřiloží k této zprávě protokol o jejím ověření ani v náhradním termínu podle § 20 odst. 4, nebo

i) jako výrobce, dovozce nebo prodejce biopaliva nebo kapalných nebo plyných produktů k výrobě biopaliv nebo jako prodejce nebo dovozce biomasy vydá prohlášení nebo dílčí prohlášení v rozporu s § 21 odst. 7 nebo 11 nebo jako pěstitel biomasy vydá samostatné prohlášení v rozporu s § 21 odst. 9.

(7) Za správní delikt právnícké osoby nebo podnikající fyzické osoby se uloží pokuta do

a) 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a), b), e), f), h), i) nebo m), podle odstavce 2 písm. a), e) nebo h), podle odstavce 3 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. g),

b) 2 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. l), podle odstavce 2 písm. b)

nebo d), podle odstavce 4 písm. b), podle odstavce 5 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. a) a i),

c) 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c), odstavce 2 písm. c), f), g), i), j), k) nebo l), podle odstavce 3 písm. a) nebo c), podle odstavce 4 písm. c) nebo d), podle odstavce 5 písm. b) nebo podle odstavce 6 písm. b), c), d), e) nebo f),

d) 50 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d), g), j), n) a o), podle odstavce 4 písm. a) nebo podle odstavce 6 písm. h),

e) 20 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. k).

§ 26

Společná ustanovení ke správním deliktům právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výše pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání protiprávního stavu a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty uvedené v § 25, s výjimkou § 25 odst. 1 písm. a) až c) a § 25 odst. 6 písm. a) až h), jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu, projednává inspekce. Jsou-li spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů, které nejsou uvedeny v příloze č. 2 k tomuto zákonu nebo nejsou spáchány v souvislosti s provozem stacionárních zdrojů, projedná je inspekce nebo obecní úřad obce s rozšířenou působností. Správní delikt projedná ten z příslušných správních orgánů, který dříve zahájil řízení, nebo bylo-li řízení zahájeno v týž den, tak obecní úřad obce s rozšířenou působností. O zahájení řízení o uložení pokuty se inspekce a obecní úřad obce s rozšířenou působností vzájemně informují. Správní delikty uvedené v § 25 odst. 5 a v § 25 odst. 6 písm. i) projednává inspekce.

(5) Rozhodnutí o uložení pokuty za správní delikt spáchaný v souvislosti s provozem stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu zasílá inspekce bez zbytečného odkladu na vědomí příslušnému krajskému úřadu.

(6) Správní delikty uvedené v § 25 odst. 6 písm. d) až h) projednává celní úřad. Správní delikty uvedené v § 25 odst. 1 písm. a) až c) a v § 25 odst. 6 písm. a) až c) projednává Česká obchodní inspekce.

(7) Pokuty vybírá a vymáhá celní úřad. Příjem z pokuty uložené obecním úřadem obce s rozšířenou působností připadá do rozpočtu obce, jejíž úřad pokutu uložil. Polovina příjmu z pokuty uložené inspekcí připadá do rozpočtu obce, na jejímž území je provozována činnost pokutou postiženého provozovatele, přičemž tento příjem je účelově určen k ochraně životního

prostředí, a polovina je příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky. Příjmy z pokut uložených inspekcí obcí a z pokut uložených celním úřadem a Českou obchodní inspekcí jsou příjmem Státního fondu životního prostředí České republiky.

(8) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

ČÁST ŠESTÁ

VÝKON STÁTNÍ SPRÁVY A ČINNOSTI NA PODPORU VÝKONU STÁTNÍ SPRÁVY

§ 27

Orgány ochrany ovzduší vykonávající správní činnosti na úseku ochrany ovzduší

(1) Správní činnosti na úseku ochrany ovzduší vykonávají tyto orgány ochrany ovzduší

- a) ministerstvo,
- b) Ministerstvo zdravotnictví,
- c) inspekce,
- d) Česká obchodní inspekce,
- e) krajské úřady,
- f) obecní úřady obcí s rozšířenou působností,
- g) obecní úřady,
- h) celní úřady a
- i) Ministerstvo zemědělství.

(2) Na území vojenských újezdů¹⁹⁾ vykonávají státní správu v ochraně ovzduší újezdní úřady a Ministerstvo obrany.

(3) Působnosti stanovené tímto zákonem obecnímu a krajskému úřadu jsou výkonem přenesené působnosti, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(4) Ministerstvo vykonává působnost ústředního správního úřadu, řídí výkon státní správy v oblasti ochrany ovzduší a rozhoduje o odvolání proti rozhodnutím vydaným inspekcí a krajskými úřady.

(5) Inspekce, Česká obchodní inspekce, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a celní úřad v rozsahu své působnosti dozírají na dodržování ustanovení tohoto zákona a předpisů podle něj vydaných.

(6) Ministerstvo zdravotnictví

- a) předkládá ministerstvu, na základě zhodnocení zdravotních rizik, návrhy ke zpřísnění imisních limitů,
- b) zpracovává a vede seznamy referenčních koncentrací znečišťujících látek pro hodnocení a řízení zdravotních rizik,
- c) provádí účelová měření úrovně znečištění ve vybraných sídlech z hlediska ochrany zdraví lidí pro potřeby monitorování zdravotního stavu obyvatelstva ve vztahu k životnímu prostředí, hodnocení a řízení zdravotních rizik podle jiného právního předpisu²⁰⁾; v rozsahu dohodnutém s ministerstvem a na jeho žádost se rovněž podílí na posuzování úrovně znečištění podle § 5 odst. 1.

Postup kontrolních orgánů

§ 28

Inspektoři a pověřeni zaměstnanci ministerstva a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností se při výkonu kontrolní činnosti podle tohoto zákona prokazují průkazem vydaným příslušným kontrolním orgánem, který je dokladem o jejich pověření ke kontrole.

§ 29

(1) Právnícká osoba nebo organizační složka státu pověřená Ministerstvem zemědělství podle § 36 (dále jen „osoba pověřená Ministerstvem zemědělství“) je povinna provádět kontrolní činnost v souladu s tímto zákonem a jeho prováděcím právním předpisem a poskytovat Ministerstvu zemědělství

- a) seznam kontrolovaných osob a protokoly o kontrole, kdykoliv o to Ministerstvo zemědělství požádá,
- b) souhrnnou zprávu o provedených kontrolách a jejich výsledcích, a to v dohodnutém rozsahu vždy k 31. lednu za uplynulý kalendářní rok.

(2) Protokol o kontrole obsahuje podrobné odůvodnění případné nesprávnosti údaje obsaženého v prohlášení podle § 21 odst. 3 nebo 4.

(3) Osoba pověřená Ministerstvem zemědělství je povinna

- a) předat protokol o kontrole inspekci,
- b) oznámit Ministerstvu zemědělství kontrolovanou osobu, která vydala prohlášení podle § 21 odst. 3 nebo 4 obsahující nepřesný, neúplný nebo nepravdivý údaj,
- c) v řízení o uložení sankce za správní delikt podle § 25 odst. 6 písm. i) poskytnout inspekci na vyžádání nezbytnou součinnost.

(4) Osoba provádějící kontrolu nesmí kontrolovat

- a) osobu, ve které má majetkový podíl, nebo s níž má uzavřený zaměstnanecký nebo obdobný poměr, anebo osobu, ve které má majetkový podíl osoba pověřená Ministerstvem zemědělství,
- b) osoby blízké.

(5) Pro zaměstnance zařazené do organizační složky státu, která provádí kontrolu podle § 21 odst. 8, platí odstavce 2 a 4 obdobně.

§ 30

Zpřístupňování informací

(1) Orgány ochrany ovzduší aktivně zpřístupňují veřejnosti bez zbytečného odkladu srozumitelné informace o

- a) úrovni znečištění,
- b) stacionárních zdrojích a emisích ze stacionárních a mobilních zdrojů,
- c) připravovaných opatřeních ke snížení úrovně znečištění a znečišťování, v dostatečném předstihu umožňujícím vznesení připomínek,
- d) opatřeních přijatých ke snížení úrovně znečištění a znečišťování, zejména v rámci programů zlepšování kvality ovzduší a regulačních ráďů,
- e) ochraně klimatického systému Země,
- f) podaných žádostech o závazné stanovisko a povolení provozu a o závazných stanoviscích a povoleních, která byla vydána na základě těchto žádostí,
- g) stanoviscích k politice územního rozvoje, zásadám územního rozvoje, územním plánům a regulačním plánům.

(2) Příslušný krajský úřad a ministerstvo informuje bez prodlení veřejnost, pokud v dané zóně nebo aglomeraci dojde k překročení informativní prahové hodnoty, varovné prahové hodnoty nebo regulační prahové hodnoty. Veřejnosti jsou v těchto případech poskytovány informace minimálně v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem.

(3) Ministerstvo a další ústřední správní úřady poskytují příslušným orgánům Evropské unie a orgánům uvedeným v mezinárodních smlouvách, jimiž je Česká republika vázána, v požadovaném rozsahu a formátu a v požadovaných intervalech informace o

- a) úrovni znečištění,
- b) zdrojích a jejich emisích,
- c) opatřeních přijatých ke snížení úrovně znečištění a znečišťování,
- d) ochraně klimatického systému Země.

(4) Ministerstvo vyhláškou stanoví rozsah informování veřejnosti o úrovni znečištění a minimální rozsah textu, který je zveřejňován v případě překročení informativní prahové hodnoty, varovné prahové hodnoty nebo regulační prahové hodnoty.

§ 31

Poskytování údajů

(1) Ministerstvo vnitra nebo Policie České republiky poskytuje orgánům ochrany ovzduší údaje podle jiného právního předpisu²²⁾, kterými jsou

- a) referenční údaje ze základního registru obyvatel,
- b) údaje z agendového informačního systému evidence obyvatel,
- c) údaje z agendového informačního systému cizinců.

(2) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum, místo a okres narození; u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) datum a místo úmrtí; jde-li o úmrtí subjektu údajů mimo území České republiky, datum úmrtí, místo a stát, na jehož území k úmrtí došlo; je-li vydáno rozhodnutí soudu o prohlášení za mrtvého, den, který je v rozhodnutí uveden jako den smrti nebo den, který subjekt údajů prohlášený za mrtvého nepřežil, a datum nabytí právní moci tohoto rozhodnutí,
- d) adresa místa pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(3) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,
- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) rodné číslo,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) státní občanství, popřípadě více státních občanství.

(4) Poskytovanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

- b) datum, místo a okres narození, u subjektu údajů, který se narodil v cizině, datum, místo a stát, kde se narodil,
- c) státní občanství, popřípadě více státních občanství,
- d) druh a adresa místa pobytu,
- e) počátek pobytu, případně datum ukončení pobytu.

(5) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z agendového informačního systému evidence obyvatel nebo agendového informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícím současný stav.

(6) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

Autorizace

§ 32

(1) Jen autorizovaná osoba může vykonávat činnosti spočívající v

- a) jednorázovém měření emisí,
- b) měření úrovně znečištění,
- c) dohledu nad tepelným zpracováním odpadu,
- d) zpracování odborného posudku,
- e) zpracování rozptylové studie,
- f) ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu²³⁾, nebo
- g) ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3.

(2) Autorizaci vydává ministerstvo fyzickým a právnickým osobám na základě jejich žádosti při splnění požadavků stanovených zákonem. Rozhodnutí o autorizaci podle odstavce 1 písm. g) vydá ministerstvo po dohodě s Ministerstvem zemědělství. Lhůta pro vydání rozhodnutí o autorizaci je 60 dní od podání žádosti. Autorizace vzniká též marným uplynutím lhůty a způsobem podle § 28 až 30 zákona č. 222/2009 Sb., o volném pohybu služeb. Osoba oprávněná k uznání odborné kvalifikace podle zákona o uznávání odborné kvalifikace se považuje za autorizovanou osobu, pokud prokáže, že splňuje kvalifikační požadavky stanovené jiným členským státem Evropské unie k výkonu činností podle odstavce 1.

(3) Žádost o autorizaci pro jednorázové měření emisí a měření úrovně znečištění obsahuje

- a) u fyzických osob jméno, popřípadě jména, příjmení, identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno, datum narození a adresu místa trvalého pobytu u osob, které jsou státními občany České republiky, nebo adresu místa trvalého nebo přechodného pobytu, popřípadě místa podnikání u osob, které nejsou státními občany České republiky; u právnických osob obchodní firmu, právní formu, adresu sídla, popřípadě organizační složky na území České republiky, a identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno,
- b) uvedení rozsahu znečišťujících látek, které žadatel hodlá měřit, s uvedením, zda jde o jednorázové měření emisí nebo měření úrovně znečištění,
- c) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou se podílet na měření podle písmene b), a doklady, které prokazují jejich odborné znalosti,
- d) seznam přístrojového vybavení určeného k jednorázovému měření emisí včetně seznamu výrobních čísel přístrojů, jejich typů, roku výroby, výrobce, doklad o právním vztahu k přístrojům a o kalibraci těchto přístrojů a seznam chemikálií, které budou k měření použity včetně kalibračních plynů,
- e) seznam metod, postupů odběrů a úprav vzorků pro účely měření, včetně konečných analytických metod a postupů, které budou použity, včetně osvědčení o akreditaci vydané akreditující osobou pověřenou podle jiného právního předpisu¹²⁾ u těch metod a postupů, u kterých to stanoví prováděcí právní předpis,
- f) uvedení postupů pro zpracování výsledků měření a vzor výsledků měření (protokol o měření),
- g) závazný postup pro měření pro rozsah měření podle písmene b),
- h) doklady o úspěšném absolvování mezilaboratorního porovnání zkoušek a zajištění metrologické návaznosti měřidel a činností podle písmen e) a f),
- i) doklad o splnění minimálních kvalifikačních předpokladů, kterými jsou úplné vysokoškolské vzdělání příslušného technického směru a jeden rok odborné praxe anebo úplné střední vzdělání příslušného technického směru a 3 roky odborné praxe.

(4) Žádost o autorizaci pro dohled nad provozem spalovny odpadu nebo stacionárním zdrojem, ve kterém je spoluspalován odpad, obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a k této žádosti žadatel připojí

- a) doklad o právním vztahu žadatele k provozovanému stacionárnímu zdroji uvedenému v žádosti,
- b) přesný a podrobný technický popis stacionárního zdroje včetně využívané technologie řešení ochrany ovzduší,
- c) úplnou specifikaci druhů a kategorií odpadu podle jiného právního předpisu¹³⁾, jejichž spalování je u stacionárního zdroje povoleno, doloženou příslušnými rozhodnutími krajského úřadu,
- d) údaje o autorizacích a oprávněních k činnostem podle živnostenského zákona vydaných

osobám, které budou tyto činnosti u stacionárního zdroje vykonávat,

e) aktuální měřicí protokoly o jednorázovém měření emisí, pokud je stacionární zdroj již provozován,

f) přesný a podrobný popis technického vybavení k měření emisí, záznamu a vyhodnocení emisí a technickoprovozních parametrů,

g) doklad o zajištění evidence a řádného nakládání s odpady z provozu stacionárního zdroje,

h) doklad o splnění minimálních kvalifikačních předpokladů, kterými jsou úplné vysokoškolské vzdělání příslušného technického směru a 1 rok odborné praxe, anebo úplné střední vzdělání příslušného technického směru a 3 roky odborné praxe.

(5) Žádost o autorizaci pro zpracování odborného posudku a zpracování rozptylové studie obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a k této žádosti žadatel připojí

a) vzorový odborný posudek nebo rozptylovou studii,

b) doklad o splnění minimálních kvalifikačních předpokladů, kterými jsou úplné vysokoškolské vzdělání příslušného technického směru a 1 rok odborné praxe, anebo úplné střední vzdělání příslušného technického směru a 3 roky odborné praxe,

c) u odborných posudků uvedení zdrojů, pro které žadatel hodlá odborné posudky zpracovávat, a to v rozsahu zdrojů podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(6) V případě, že pro zpracování rozptylové studie nebude používána referenční metoda stanovená prováděcím právním předpisem, posoudí ministerstvo, zda je používaná metoda pro zpracování rozptylové studie srovnatelná s referenčními metodami.

(7) Žádost o autorizaci pro ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu²³⁾ obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a k této žádosti žadatel připojí

a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou pro žadatele ověřování provádět,

b) osvědčení o akreditaci pro ověřování množství emisí skleníkových plynů vydané vnitrostátním akreditačním orgánem pověřeným podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,

c) uvedení kategorie nebo více kategorií zařízení podle jiného právního předpisu²³⁾, pro něž žadatel hodlá ověřování množství emisí skleníkových plynů provádět,

d) doklad o splnění minimálních kvalifikačních předpokladů, kterými jsou úplné vysokoškolské vzdělání příslušného technického směru a 1 rok odborné praxe, anebo úplné střední vzdělání příslušného technického směru a 3 roky odborné praxe.

(8) Žádost o autorizaci pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a k certifikaci systému kvality podle prováděcího právního předpisu u osob podle § 21 odst. 1 až 3 obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a) a k této žádosti žadatel připojí

a) seznam fyzických osob, které jsou k žadateli v pracovním nebo obdobném poměru a budou pro žadatele provádět ověřování, a doklad o splnění jejich kvalifikačních předpokladů, kterými jsou středoškolské vzdělání a nejméně 5 let praxe v příslušném oboru nebo vysokoškolské vzdělání a nejméně 3 roky praxe v příslušném oboru,

b) osvědčení o akreditaci pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 4 a pro certifikaci systému kvality u osob podle § 21 odst. 1 až 3 vydané akreditující osobou pověřenou podle zvláštního právního předpisu²⁴⁾,

c) popis pracovních postupů, metod a zásad, které zajistí náležitou kontrolu plnění požadavků tohoto zákona a prováděcího právního předpisu ze strany certifikovaných osob podle § 21 odst. 1 až 3,

d) seznam zemí, ve kterých je žadatel schopen věrohodným způsobem provádět ověřování plnění požadavků na kritéria udržitelnosti podle tohoto zákona a prováděcího právního předpisu,

e) popis pracovních postupů, metod a zásad pro ověřování zprávy o emisích podle § 20 odst. 3.

(9) Ministerstvo vyhláškou stanoví seznam metod a postupů, u kterých je požadováno osvědčení o akreditaci.

§ 33

(1) Předpokladem k vydání rozhodnutí o autorizaci je úspěšné prokázání odborných znalostí a znalostí právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí v rozsahu dané činnosti. Ověřování znalostí provádí ministerstvo zkouškou před autorizační komisí. V případě, že žadatel neprokáže požadované znalosti, je žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci ministerstvem zamítnuta. Termín zkoušky a jednotný zkušební řád ministerstvo zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup nejméně 14 dní předem. Výsledek zkoušky je žadateli oznámen v den konání zkoušky.

(2) Rozhodnutí o autorizaci se vydává na dobu neurčitou a nemůže být převedeno na jinou osobu.

(3) Ministerstvo odebere autorizaci, jestliže autorizovaná osoba

a) závažně nebo opakovaně poruší povinnosti při výkonu této činnosti, a to zejména tím, že zkreslí nebo uvede nesprávné údaje nebo nedodržuje metody a postupy činnosti uvedené v rozhodnutí o autorizaci,

b) ztratí způsobilost k výkonu autorizované činnosti tím, že nebude mít nezbytné přístrojové vybavení, nebo

c) pokud je právnickou osobou, nebude mít v pracovním nebo jiném obdobném poměru osoby způsobilé k měření nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů.

(4) Ministerstvo může odebrat autorizaci v případě, že dojde k podstatné změně podmínek, za kterých bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno.

(5) Výkon autorizovaných činností kontroluje a odebrání autorizace podle odstavců 3 a 4 navrhuje ministerstvu inspekce.

(6) Autorizovaná osoba, které ministerstvo odebralo autorizaci podle odstavce 4 písm. a), může opětovně podat žádost o vydání rozhodnutí o autorizaci k téže činnosti, ke které jí byla autorizace odebrána, nejdříve po uplynutí 3 let.

(7) Platnost rozhodnutí o autorizaci zaniká smrtí fyzické osoby, jejím prohlášením za mrtvou, zánikem právnické osoby, které bylo rozhodnutí o autorizaci vydáno, nebo dnem nabytí právní moci rozhodnutí o odebrání autorizace.

§ 34

Povinnosti autorizovaných osob

(1) Autorizovaná osoba nesmí provádět jednorázové měření emisí nebo ověřování množství emisí skleníkových plynů, pokud

a) se jedná o stacionární zdroj, na jehož výrobě se podílí nebo který sama provozuje nebo který provozuje osoba jí přímo nebo nepřímo ovládaná nebo jí přímo nebo nepřímo ovládající,

b) se jedná o stacionární zdroj provozovaný právnickou osobou, v níž je autorizovaná osoba společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost, nebo je-li osobou blízkou osobě, která je provozovatelem stacionárního zdroje, jejím společníkem, členem, statutárním orgánem, členem statutárního orgánu nebo dozorčího orgánu, tichým společníkem, popřípadě má v této právnické osobě postavení, jež by mohlo ovlivnit její nezávislost,

c) se jedná o stacionární zdroj, u jehož provozovatele je insolvenčním správcem, likvidátorem, nuceným správcem nebo správcem majetku, nebo

d) se jedná o osobu podílející se na obchodování s povolenkami nebo tyto obchody zprostředkovávající.

(2) Autorizovaná osoba je povinna

a) vypracovat protokol o měření podle § 6 odst. 4 nebo 5 do 60 dnů od provedení měření a předat jej objednateli v elektronické podobě,

b) podrobit se kontrole výkonu činnosti, kterou provádí inspekce nebo ministerstvo, zejména poskytnout na vyžádání protokoly, odborné posudky a rozptylové studie v elektronické podobě,

c) předávat výsledky posuzování úrovně znečištění do informačního systému kvality ovzduší podle § 7 odst. 1,

d) vypracovat protokol o ověření podle § 20 odst. 4 a předat jej objednateli.

(3) Autorizovaná osoba podle § 32 odst. 1 písm. g) je dále povinna

a) nejméně jednou ročně zkontrolovat, zda osoby, kterým vydala certifikát, nadále splňují požadavky pro jeho udělení,

b) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u prodejce nebo dovozce biomasy ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž kontrolovaný prodejce nebo dovozce v uplynulém roce biomasu odebral,

c) v rámci kontroly podle písmene a) prováděné u výrobce nebo dovozce kapalných nebo plyných produktů určených k výrobě biopaliv a výrobce nebo dovozce biopaliv, který odebíral biomasu přímo od pěstitele, ověřit plnění kritérií udržitelnosti stanovených prováděcím právním předpisem u nejméně 3 % pěstitelů biomasy, od nichž biomasu přímo odebral,

d) po provedení kontroly podle písmene a) vypracovat zprávu se závěry kontroly a tuto zprávu uchovávat nejméně po dobu 5 let,

e) v případě zjištění nedostatků v dodržování kritérií udržitelnosti při kontrole podle písmene a) neprodleně zaslat kopii zprávy podle písmene d) inspekci,

f) vydávat certifikáty pouze osobám, u nichž nebyly v předchozím roce při kontrole podle písmene a) zjištěny žádné závažné nedostatky, zejména neschopnost plnit požadavky podle § 21 odst. 5, dovoz biomasy ze zemí, které nejsou uvedeny na seznamu v certifikátu, porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 6 nebo závažné porušení povinnosti uvedené v § 21 odst. 7,

g) zasílat kopie veškerých jí vydaných certifikátů ministerstvu,

h) zasílat ministerstvu každoročně vždy k 28. únoru souhrnnou zprávu o jí provedených kontrolách v uplynulém kalendářním roce.

(4) Autorizovaná osoba je povinna oznámit ministerstvu do 30 dnů ode dne, kdy ke změně došlo, změnu údajů uvedených v žádosti o vydání rozhodnutí o autorizaci.

(5) Ministerstvo vyhláškou stanoví obsahové náležitosti protokolu o jednorázovém měření emisí, měření úrovně znečištění a obsahové náležitosti odborného posudku a rozptylové studie.

Pověřené osoby

§ 35

(1) Činnosti zajišťované ministerstvem podle § 5 odst. 1 až 5, § 7 odst. 1 a 2, § 10 odst. 2 a 6 a § 30 může ministerstvo přenést na jím zřízenou právnickou osobu nebo v případě § 14 odst. 4 na jinou osobu. V takovém případě jsou tyto činnosti vykonávány na základě zřizovací listiny nebo na základě veřejnoprávní smlouvy.

(2) Smlouva o pověření stanoví dobu, na kterou je uzavírána, a dále důvody, za kterých může ministerstvo smlouvu vypovědět, k nimž patří zejména neplnění povinností podle odstavce 3. Pověření může být vydáno pouze osobě, která disponuje dostatečnou personální a odbornou kapacitou k provádění činnosti, pro kterou by byla pověřena, a prokáže schopnost dlouhodobě provádět tuto činnost.

(3) Pověřená osoba je povinna předávat na vyžádání informace, které jsou předmětem pověřené činnosti, ministerstvu. Pověřená osoba je dále povinna vykonávat činnosti uvedené v odstavci 1 v souladu s požadavky tohoto zákona a prováděcích právních předpisů.

§ 36

(1) Ministerstvo zemědělství může pověřit kontrolní činností podle § 21 odst. 8 právnickou osobu, která prokáže, že

a) fyzické osoby, které jsou k ní v pracovním poměru nebo obdobném pracovněprávním vztahu a které budou provádět kontrolu, splňují kvalifikační požadavky, a to úplné střední odborné vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 3 roky odborné praxe, nebo vysokoškolské vzdělání v oboru zemědělství nebo lesního hospodářství a nejméně 1 rok odborné praxe,

b) má technické vybavení odpovídající předpokládanému druhu a rozsahu činnosti.

(2) Právnickou osobu podle odstavce 1 vybere Ministerstvo zemědělství postupem podle jiného právního předpisu²⁵⁾ a uzavře s ní veřejnoprávní smlouvu na dobu určitou, nejdéle však na 2 roky. Tato smlouva musí obsahovat výpovědní lhůtu a důvody, za kterých může Ministerstvo zemědělství smlouvu vypovědět; patří k nim zejména nesplnění povinnosti podle § 29 odst. 1 až 4 anebo nesplnění podmínky, za níž byla smlouva uzavřena. Obdobnou smlouvu případně uzavře Ministerstvo zemědělství s organizační složkou státu.

(3) Osoby pověřené Ministerstvem zemědělství se zveřejňují ve Věstníku Ministerstva zemědělství.

ČÁST SEDMÁ

PŘECHODNÉ REŽIMY PRO SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

§ 37

Přechodný národní plán

(1) V období od 1. ledna 2016 do 30. června 2020 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku provozu nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud jsou tyto spalovací stacionární zdroje zařazeny do Přechodného národního plánu podle odstavce 5.

(2) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje zařazeného ministerstvem na základě žádosti provozovatele do Přechodného národního plánu plní emisní limity jemu stanovené v povolení provozu platném k 31. prosinci 2015 a emisní stropy pro jednotlivé roky stanovené v Přechodném národním plánu. Tyto emisní stropy jsou stanoveny postupem podle

rozhodnutí Evropské komise vydaným podle čl. 41 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU na základě celkového skutečného jmenovitého tepelného příkonu spalovacích stacionárních zdrojů k 31. prosinci 2010, jejich skutečných ročních provozních hodin a použitého paliva v průměrných hodnotách za posledních deset let provozu až do roku 2010 včetně. V případě, že takto stanovený emisní strop je vyšší než emisní strop stanovený pro daný spalovací stacionární zdroj v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015, je provozovatel povinen plnit emisní strop uvedený v platném povolení provozu k 31. prosinci 2015. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů namísto plnění emisních stropů stanovených pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje plní emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmito spalovacími stacionárními zdroji. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

(3) Přechodný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo po tomto datu. U plynových turbín se přechodný režim podle odstavce 1 vztahuje pouze na emise oxidů dusíku.

(4) Přechodný národní plán se nevztahuje na

a) spalovací stacionární zdroje v rafineriích spalující plyny s nízkou výhřevností ze zplyňování rafinérských zbytků nebo zbytky pocházející z destilace či zpracování při rafinaci surové ropy pro vlastní spotřebu, samostatně či s jinými palivy,

b) spalovací stacionární zdroje s omezenou životností, pokud využijí přechodného režimu podle § 38,

c) spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií, pokud využijí přechodného režimu podle § 39.

(5) Přechodný národní plán obsahuje seznam spalovacích stacionárních zdrojů zahrnutých do tohoto plánu, které nejsou povinny plnit specifický emisní limit stanovený prováděcím právním předpisem pro jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v odstavci 1, a stanoví pro všechny znečišťující látky, na něž se vztahuje, emisní stropy pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje podle odstavce 2, opatření plánovaná k zajištění plnění specifických emisních limitů stanovených prováděcím právním předpisem nejpozději od 1. července 2020, způsob monitorování a podávání zpráv o jeho plnění.

(6) Přechodný národní plán zpracuje ministerstvo a předloží jej nejpozději do 1. ledna 2013 ke schválení Evropské komisi. Po schválení Evropskou komisí vyhlásí ministerstvo Přechodný národní plán ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu příslušná povolení provozu se schváleným a vyhlášeným Přechodným národním plánem.

(7) Ministerstvo vyřadí spalovací stacionární zdroj a jemu příslušející emisní strop z Přechodného národního plánu, pokud byl tento spalovací stacionární zdroj zařazen do

přechodného režimu podle § 38 nebo § 39 nebo pokud provozovatel o vyřazení z Přechodného národního plánu požádá. Provedenou změnu ministerstvo ohlásí Evropské komisi a vydá aktualizovanou verzi Přechodného národního plánu ve Věstníku Ministerstva životního prostředí. Krajský úřad uvede bez prodlení do souladu jím vydaná příslušná povolení provozu s aktualizovaným Přechodným národním plánem.

§ 38

Spalovací stacionární zdroje s omezenou životností

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2023 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je 50MWa vyšší, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud provozovatel nejpozději do 1. ledna 2014 ohlásil krajskému úřadu využití maximálního povoleného počtu 17 500 provozních hodin těmto spalovacím stacionárním zdrojům pro toto období. Po vyčerpání počtu provozních hodin nebo k 31. prosinci 2023 dojde k ukončení provozu těchto spalovacích stacionárních zdrojů. Krajský úřad provede bez prodlení odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(2) Přechodný režim podle odstavce 1 se v případě plnění specifického emisního limitu pro oxidy dusíku nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 500 MW spalující pevná paliva, pro které bylo první povolení provozu vydáno 1. července 1987 nebo později.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

§ 39

Spalovací stacionární zdroje dodávající teplo do soustavy zásobování tepelnou energií

(1) V období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2022 u spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 a 8 je od 50 MW do 200 MW včetně, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 27. listopadem 2002 nebo pro něž byla podána úplná žádost o první povolení provozu před tímto datem a které byly uvedeny do provozu nejpozději 27. listopadu 2003, není provozovatel povinen plnit specifické emisní limity pro oxidy dusíku, tuhé znečišťující látky a oxid siřičitý stanovené prováděcím právním předpisem nebo technickou podmínku nahrazující specifický emisní limit pro oxid siřičitý podle § 4 odst. 6, pokud nejméně 50 % tepla dodávaného k využití ze stacionárního zdroje, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období pěti let, je dodáváno ve formě páry nebo horké vody do soustavy zásobování tepelnou energií podle energetického zákona²⁶⁾.

(2) O zařazení do přechodného režimu podle odstavce 1 musí provozovatel požádat krajský úřad nejpozději do 30. června 2015. Krajský úřad provede na základě žádosti odpovídající změnu jím vydaného povolení provozu.

(3) Provozovatel spalovacích stacionárních zdrojů je povinen v období uvedeném v

odstavci 1 dodržovat emisní limity a emisní stropy stanovené v povolení provozu a platné k 31. prosinci 2015.

ČÁST OSMÁ

SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 40

Společná ustanovení

(1) Při rozhodování podle tohoto zákona o dvou nebo více stacionárních zdrojích v rámci jedné provozovny⁴⁾ vede orgán ochrany ovzduší společné řízení podle správního řádu²⁷⁾.

(2) Závazné stanovisko podle § 11 odst. 2 písm. c) a povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) se nevydá podle tohoto zákona, pokud je jeho vydání nahrazeno postupem v řízení o vydání integrovaného povolení podle jiného právního předpisu²⁸⁾. Ostatní ustanovení tohoto zákona tím nejsou dotčena.

(3) Práva a povinnosti vyplývající z rozhodnutí vydaných podle tohoto zákona provozovateli přecházejí na právní nástupce provozovatele.

(4) Ustanovení tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů stanovující technické požadavky a další podmínky vztahující se na výrobky podle jiného právního předpisu jsou technickými předpisy podle tohoto jiného právního předpisu¹²⁾.

(5) Na zařazování do Přechodného národního plánu a vyřazování z Přechodného národního plánu podle § 37 se nevztahuje správní řád.

Přechodná ustanovení

§ 41

(1) Správní řízení na úseku ochrany ovzduší, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

(2) Národní program podle § 8 zpracuje ministerstvo do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Program zlepšování kvality ovzduší podle § 9 zpracuje ministerstvo pro každou zónu a aglomeraci nejpozději do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby vydání programů zlepšování kvality ovzduší platí programy vydané podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(4) Povolení vydaná podle § 17 odst. 1 písm. d) a § 17 odst. 2 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, a rozhodnutí podle § 5 odst. 10 a § 11 odst. 1 písm. h) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jsou-li v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, se považují za povolení provozu podle tohoto zákona.

(5) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, jehož povolení není v souladu s požadavky na obsah povolení provozu podle tohoto zákona, musí požádat o jeho změnu nebo o nové povolení provozu podle tohoto zákona do 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Do doby rozhodnutí o této žádosti platí povolení a rozhodnutí vydaná podle dosavadních právních předpisů.

(6) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu, který byl uveden do provozu před nabytím účinnosti tohoto zákona a který nemá vydané povolení podle § 17 odst. 1 písm. d) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, musí požádat o povolení provozu podle tohoto zákona do 1 roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Plány zavedení zásad správné zemědělské praxe u stacionárního zdroje znečišťování ovzduší schválené podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se považují za provozní řády podle tohoto zákona.

(8) Provozovatel stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 4 k tomuto zákonu, který podle dosavadních právních předpisů neměl povinnost zjišťovat úroveň znečišťování kontinuálním měřením, je povinen provádět kontinuální měření podle § 6 odst. 5 od 1. ledna 2013.

(9) U spalovacích stacionárních zdrojů, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 je 50 MW a vyšší, u nichž bylo první povolení provozu vydáno před 1. červencem 1987, plní provozovatel do 31. prosince 2015 včetně emisní stropy, specifické emisní limity a technické podmínky provozu stanovené před nabytím účinnosti tohoto zákona. Provozovatel dvou a více spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první může namísto plnění emisních stropů pro tyto spalovací stacionární zdroje jednotlivě, plnit emisní stropy, které jsou součtem emisních stropů stanovených těmto spalovacím stacionárním zdrojům. V důsledku plnění emisních stropů v součtu nesmí dojít k překročení součtu emisních stropů stanovených pro stacionární zdroje daného provozovatele umístěné v aglomeraci. Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.

(10) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém elektrickém výkonu 300 MW a vyšším, pro který bylo vydáno první povolení provozu v období od 25. června 2009 do nabytí účinnosti tohoto zákona, je povinen předložit krajskému úřadu odůvodněné posouzení splnění podmínek podle § 11 odst. 10 do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Jsou-li podmínky uvedené v § 11 odst. 10 splněny, zajistí krajský úřad v dohodě s orgánem územního plánování nebo stavebním úřadem, aby byl v místě stacionárního zdroje vyhrazen vhodný prostor pro umístění zařízení nezbytného pro zachytávání a stlačování oxidu uhličitého postupem podle jiného právního předpisu⁶⁾.

(11) Nařízení obcí a krajů, kterými byly vydány regulační řády na základě zmocnění obsaženém v zákoně č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, pozbývají platnosti uplynutím 2 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(12) V kalendářním roce 2013 stanoví krajský úřad poplatníkovi, u kterého výše

poplatku za jednu nebo více znečišťujících látek uvedených v příloze č. 9 k tomuto zákonu za kalendářní rok 2012 přesáhla částku 200 000 Kč, v platebním výměru podle § 15 odst. 9 kromě poplatku za skončené poplatkové období a záloh na následující kalendářní rok také zálohy na poplatek za rok 2013 a lhůty jejich splatnosti.

(13) Výše poplatku za znečišťování za kalendářní rok 2012 se vypočítá podle § 19 zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(14) Zprávu o emisích podle § 20 odst. 3 předloží dodavatel pohonných hmot poprvé za kalendářní rok 2013 v termínu do 15. března 2014.

(15) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen zajistit provedení první kontroly technického stavu a provozu zdroje podle § 17 odst. 1 písm. h) nejpozději do 31. prosince 2016.

(16) Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen provozovat zdroj v souladu s požadavky uvedenými v § 17 odst. 1 písm. g) nejpozději do 10 let od nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 42

(1) Pro činnost jednorázového měření emisí se autorizace k měření emisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. a) tohoto zákona.

(2) Pro činnost měření úrovně znečištění se autorizace k měření emisí vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. b) tohoto zákona.

(3) Pro činnost dohledu nad tepelným zpracováním odpadu se autorizace k dohledu nad provozem spalovny odpadu nebo zařízení schváleného pro spoluspalování odpadu vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. c) tohoto zákona.

(4) Pro činnost zpracování odborného posudku se autorizace ke zpracování odborného posudku vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. d) tohoto zákona.

(5) Pro činnost zpracování rozptylové studie se autorizace ke zpracování rozptylové studie vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. e) tohoto zákona.

(6) Pro činnost ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu²³⁾ se autorizace k ověřování množství emisí skleníkových plynů podle jiného právního předpisu²³⁾ vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. f) tohoto zákona.

§ 43

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
2. Zákon č. 92/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění zákona č. 521/2002 Sb.
3. Zákon č. 385/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 180/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 483/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
6. Zákon č. 172/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
7. Část druhá zákona č. 521/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a o omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší).
8. Část šestnáctá zákona č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 189/2006 Sb.
9. Část třetí zákona č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
10. Část třetí zákona č. 180/2005 Sb., o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů (zákon o podpoře využívání obnovitelných zdrojů), ve znění pozdějších předpisů.
11. Část čtyřicátá pátá zákona č. 444/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění pozdějších předpisů.
12. Část dvacátá osmá zákona č. 186/2006 Sb., o změně některých zákonů souvisejících s přijetím stavebního zákona a zákona o vyvlastnění.
13. Část druhá zákona č. 212/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

14. Část třetí zákona č. 222/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

15. Část desátá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, ve znění zákona č. 281/2009 Sb.

16. Část sedmdesátá osmá zákona č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, ve znění pozdějších předpisů.

17. Část čtvrtá zákona č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

18. Část druhá zákona č. 37/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 61/1997 Sb., o lihu a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona České národní rady č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o lihu), ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 292/2009 Sb.

19. Část třicátá sedmá zákona č. 124/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 269/1994 Sb., o Rejstříku trestů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, ve znění zákona č. 278/2009 Sb.

20. Část dvacátá třetí zákona č. 223/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o volném pohybu služeb.

21. Část sto dvacátá devátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

22. Část sto šestá zákona č. 281/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím daňového řádu, ve znění zákona č. 153/2010 Sb.

23. Část čtvrtá zákona č. 292/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

24. Část druhá zákona č. 164/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.

25. Část druhá zákona č. 77/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

26. Část druhá zákona č. 91/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů.
27. Část první zákona č. 221/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.
28. Část první zákona č. 288/2011, kterým se mění zákon č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
29. Část šedesátá druhá zákona č. 375/2011 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zdravotních službách, zákona o specifických zdravotních službách a zákona o zdravotnické záchranné službě.
30. Předmět podnikání „Měření znečišťujících a pachových látek, ověřování množství emisí skleníkových plynů a zpracování rozptylových studií“ v příloze č. 2 ŽIVNOSTI VÁZANÉ k zákonu č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.
31. Nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.
32. Nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
33. Nařízení vlády č. 417/2003 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 351/2002 Sb., kterým se stanoví závazné emisní stropy pro některé látky znečišťující ovzduší a způsob přípravy a provádění emisních inventur a emisních projekcí.
34. Nařízení vlády č. 206/2006 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu.
35. Nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.
36. Nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
37. Nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.
38. Nařízení vlády č. 372/2007 Sb., o národním programu snižování emisí ze stávajících zvláště velkých spalovacích zdrojů.
39. Nařízení vlády č. 475/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování

ovzduší.

40. Nařízení vlády č. 476/2009 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

41. Nařízení vlády č. 42/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 597/2006 Sb., o sledování a vyhodnocování kvality ovzduší.

42. Nařízení vlády č. 294/2011 Sb., kterým se mění nařízení vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

43. Vyhláška č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.

44. Vyhláška č. 42/2005 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.

45. Vyhláška č. 362/2006 Sb., o způsobu stanovení koncentrace pachových látek, přípustné míry obtěžování zápachem a způsobu jejího zjišťování.

46. Vyhláška č. 199/2011 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv používaných pro vnitrozemská a námořní plavidla z hlediska ochrany ovzduší.

47. Vyhláška č. 13/2009 Sb., o stanovení požadavků na kvalitu paliv pro stacionární zdroje z hlediska ochrany ovzduší.

48. Vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

49. Vyhláška č. 279/2009 Sb., o předcházení emisím regulovaných látek a fluorovaných skleníkových plynů.

50. Vyhláška č. 373/2009 Sb., kterou se mění vyhláška Ministerstva životního prostředí č. 553/2002 Sb., kterou se stanoví hodnoty zvláštních imisních limitů znečišťujících látek, ústřední regulační řád a způsob jeho provozování včetně seznamu stacionárních zdrojů podléhajících regulaci, zásady pro vypracování a provozování krajských a místních regulačních řádů a způsob a rozsah zpřístupňování informací o úrovni znečištění ovzduší veřejnosti.

51. Vyhláška č. 17/2010 Sb., kterou se mění vyhláška č. 205/2009 Sb., o zjišťování emisí ze stacionárních zdrojů a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší.

52. Vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních

stacionárních zdrojů znečištění ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.

53. Vyhláška č. 257/2011 Sb., kterou se mění vyhláška č. 337/2010 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozu ostatních stacionárních zdrojů znečištění ovzduší emitujících a užívajících těkavé organické látky a o způsobu nakládání s výrobky obsahujícími těkavé organické látky.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

§ 44

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. září 2012, s výjimkou ustanovení

- a) § 11 odst. 5 a § 15 odst. 1 až 5 a 7 až 14, která nabývají účinnosti dnem 1. ledna 2013,
- b) § 15 odst. 6, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2017,
- c) části I přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2014, a části II přílohy č. 10 k tomuto zákonu, která nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2018,
- d) bodu 1.5. části B přílohy č. 4, které nabývá účinnosti dnem 7. ledna 2013.

Němcová v. r.

Klaus v. r.

Nečas v. r.

Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok

1. Imisní limity vyhlášené pro ochranu zdraví lidí a maximální počet jejich překročení

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit	Maximální počet překročení
Oxid siřičitý	1 hodina	350 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	24
Oxid siřičitý	24 hodin	125 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	3
Oxid dusičitý	1 hodina	200 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	18
Oxid dusičitý	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	0
Oxid uhelnatý	maximální denní osmihodinový průměr ¹⁾	10 $\text{mg}\cdot\text{m}^{-3}$	0
Benzen	1 kalendářní rok	5 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	0
Částice PM ₁₀	24 hodin	50 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	35
Částice PM ₁₀	1 kalendářní rok	40 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	0
Částice PM _{2,5}	1 kalendářní rok	25 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	0
Olovo	1 kalendářní rok	0,5 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	0

Poznámka:

1) Maximální denní osmihodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením osmihodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý osmihodinový průměr se přiřadí ke dni, ve kterém končí, to jest první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 daného dne. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin.

2. Imisní limity vyhlášené pro ochranu ekosystémů a vegetace

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit
Oxid siřičitý	kalendářní rok a zimní období (1. října – 31. března)	20 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$
Oxidy dusíku ¹⁾	1 kalendářní rok	30 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$

Poznámka:

1) Součet objemových poměrů (ppb_v) oxidu dusnatého a oxidu dusičitého vyjádřený v jednotkách hmotnostní koncentrace oxidu dusičitého.

3. Imisní limity pro celkový obsah znečišťující látky v částicích PM₁₀ vyhlášené pro ochranu zdraví lidí

Znečišťující látka	Doba průměrování	Imisní limit
Arsen	1 kalendářní rok	6 $\text{ng}\cdot\text{m}^{-3}$
Kadmium	1 kalendářní rok	5 $\text{ng}\cdot\text{m}^{-3}$
Nikl	1 kalendářní rok	20 $\text{ng}\cdot\text{m}^{-3}$
Benzo(a)pyren	1 kalendářní rok	1 $\text{ng}\cdot\text{m}^{-3}$

4. Imisní limity pro troposférický ozon

Účel vyhlášení	Doba průměrování	Imisní limit	Maximální počet překročení
Ochrana zdraví lidí ¹⁾	maximální denní osmihodinový průměr ²⁾	120 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$	25
Ochrana vegetace ³⁾	AOT40 ⁴⁾	18000 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}\cdot\text{h}$	0

Poznámky:

- 1) Plnění imisního limitu se vyhodnocuje na základě průměru za 3 kalendářní roky;
- 2) Maximální denní osmihodinová průměrná koncentrace se stanoví posouzením osmihodinových klouzavých průměrů počítaných z hodinových údajů a aktualizovaných každou hodinu. Každý osmihodinový průměr je připsán dni, ve kterém končí, to jest první výpočet je proveden z hodinových koncentrací během periody 17:00 předešlého dne a 01:00 daného dne. Poslední výpočet pro daný den se provede pro periodu od 16:00 do 24:00 hodin;
- 3) Plnění imisního limitu se vyhodnocuje na základě průměru za 5 kalendářních let;
- 4) Pro účely tohoto zákona AOT40 znamená součet rozdílů mezi hodinovou koncentrací větší než 80 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ (= 40 ppb) a hodnotou 80 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ v dané periodě užitím pouze hodinových hodnot změřených každý den mezi 08:00 a 20:00 SEČ, vypočtený z hodinových hodnot v letním období (1. května - 31. července).

5. Imisní limity pro troposférický ozon

Účel vyhlášení	Doba průměrování	Imisní limit
Ochrana zdraví lidí	maximální denní osmihodinový průměr	120 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$
Ochrana vegetace	AOT40	6000 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}\cdot\text{h}$

Příloha č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Vyjmenované stacionární zdroje

Vysvětlivky k tabulce:

1. Sloupec A - je vyžadována rozptylová studie podle § 11 odst. 9
2. Sloupec B - jsou vyžadována kompenzační opatření podle § 11 odst. 5
3. Sloupec C - je vyžadován provozní řád jako součást povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d)

kód		A	B	C
ENERGETIKA - SPALOVÁNÍ PALIV				
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x	x*)	
1.1.	Spalování paliv v kotlích o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		
1.2.	Spalování paliv v pístových spalovacích motorech o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x	x	x
1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW včetně	x		

1.3.	Spalování paliv v plynových turbínách o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nad 5 MW	x		x
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu od 0,3 do 5 MW	x		
1.4.	Spalování paliv v teplovzdušných přímotopných spalovacích zdrojích o celkovém jmenovitém příkonu nad 5 MW	x		x
TEPELNÉ ZPRACOVÁNÍ ODPADU, NAKLÁDÁNÍ S ODPADY A ODPADNÍMI VODAMI				
2.1.	Tepelné zpracování odpadu ve spalovnách	x	x	x
2.2.	Skládky, které přijímají více než 10 t odpadu denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25 000 t	x		x
2.3.	Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o projektované kapacitě rovné nebo větší než 10 tun na jednu zakládku nebo větší než 150 tun zpracovaného odpadu ročně	x		x
2.4.	Biodegradační a solidifikační zařízení			x
2.5.	Sanační zařízení (odstraňování ropných a chlorovaných uhlovodíků z kontaminovaných zemín) s projektovaným ročním výkonem vyšším než 1 t VOC včetně	x		x
2.6.	Čistírny odpadních vod; zařízení určená pro provoz technologií produkujících odpadní vody neprevoditelné na ekvivalentní obyvatele v množství větším než 50 m ³ /den			x
2.7.	Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel			
ENERGETIKA - OSTATNÍ				
Přímé procesní ohřevy jinde neuvedené a rozmrazovny				
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 0,3 MW do 5 MW	x		
3.1.	Spalovací jednotky přímých procesních ohřevů (s kontaktem) jinde neuvedené o jmenovitém tepelném příkonu od 5 MW	x	x *)	x
3.2.	Rozmrazovny s přímým ohřevem	x		x
Třídění a úprava uhlí, briketárny				
3.3.	Třídění a jiná studená úprava uhlí	x		x
3.4.	Tepelná úprava uhlí (briketárny, nízkoteplotní karbonizace, sušení)	x	x	x
Výroba koksu – koksovací baterie				
3.5.1.	Otop kokšárenských baterií	x	x	x
3.5.2.	Příprava uhelné vsázky	x	x	x
3.5.3.	Koksování	x	x	x
3.5.4.	Vytlačování koksu	x	x	x
3.5.5.	Třídění koksu	x	x	x
3.5.6.	Chlazení koksu	x	x	x
Úprava uhlí a výroba plynů a olejů				
3.6.	Zplyňování a zkapaňování uhlí, výroba a rafinace plynů a minerálních olejů, výroba energetických plynů (generátorový plyn, svítíplyn) a syntézních plynů	x	x	x
3.7.	Výroba bioplynu			x
VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ A PLASTŮ				
Pražení nebo slinování kovové rudy, včetně siričkové rudy				
4.1.1.	Příprava vsázky	x	x	x
4.1.2.	Spékací pásy aglomerace	x	x	x
4.1.3.	Manipulace se spečencem jako chlazení, drcení, mletí, třídění	x	x	x
4.1.4.	Peletizační provozy (drcení, sušení, peletizace)	x	x	x
Výroba železa				
4.2.1.	Doprava a manipulace s vysokopecní vsázkou	x	x	x
4.2.2.	Odlévání (vysoká pec)	x	x	x
4.2.3.	Ohřívače větru	x		x
Výroba oceli				
4.3.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	x	x	x
4.3.2.	Nístějové pece s intenzifikací kyslíkem	x	x	x
4.3.3.	Kyslíkové konvertory	x	x	x
4.3.4.	Elektrické obloukové pece	x	x	x
4.3.5.	Pánvové pece	x	x	x
4.3.6.	Elektrické indukční pece s projektovaným výkonem nad 2,5 t/hod	x		x
Zpracování železných kovů ve válcovnách a kovárnách				

4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu do 10 t včetně zpracované oceli za hodinu	x		
4.4.	Válcovny za tepla a za studena, včetně ohřívacích pecí a pecí na tepelné zpracování o projektovaném výkonu nad 10 t zpracované oceli za hodinu	x		x
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem 1 MW- 5 MW včetně	x		
4.5.	Kovárny – ohřívací pece a pece na tepelné zpracování s projektovaným tepelným výkonem nad 5 MW	x		x
Slévárny železných kovů (slitin železa)				
4.6.1.	Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem	x	x	x
4.6.2.	Žihací a sušící pece	x		x
4.6.3.	Tavení v elektrické obloukové peci	x	x	x
4.6.4.	Tavení v elektrické indukční peci	x		x
4.6.5.	Kuplovny	x	x	x
4.6.6.	Tavení v ostatních pecích – kapalná paliva	x		x
4.6.7.	Tavení v ostatních pecích – plynná paliva	x		x
Metalurgie neželezných kovů				
4.7.	Úprava rud neželezných kovů	x		x
Výroba nebo tavení neželezných kovů, slévání slitin, přetavování produktů, rafinace a výroby odlitků				
4.8.1.	Doprava a manipulace se surovinou nebo produktem	x		
4.8.2.	Pecní agregáty pro výrobu neželezných kovů	x		x
4.9.	Elektrolytická výroba hliníku	x		x
4.10.	Tavení a odlévání neželezných kovů a jejich slitin	x		x
4.11.	Zpracování hliníku válcováním	x		x
Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování				
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně do 30 m3 včetně, procesy bez použití lázni			
4.12.	Povrchová úpravu kovů a plastů a jiných nekovových předmětů a jejich zpracování s objemem lázně nad 30 m3			x
4.13.	Obrábění kovů (brusírny a obrobny) a plastů, jejichž celkový elektrický příkon je vyšší než 100 kW	x		
4.14.	Svařování kovových materiálů, jejichž celkový elektrický příkon je roven nebo vyšší než 1000 kVA	x		
4.15.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů s projektovaným výkonem menším než 1 t pokovené oceli za hodinu včetně	x		
4.16.	Nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů – procesní vany s projektovaným výkonem větším než 1 t pokovené oceli za hodinu	x		x
4.17.	Žárové pokovování zinkem	x		x
ZPRACOVÁNÍ NEROSTNÝCH SUROVIN				
Výroba cementářského slínku, vápna, úprava žáruvzdorných jílovců a zpracování produktů odsíření				
5.1.1.	Manipulace se surovinou a výrobkem, včetně skladování a expedice	x	x	x
5.1.2.	Výroba cementářského slínku v rotačních pecích	x	x	x
5.1.3.	Ostatní technologická zařízení pro výrobu cementu	x	x	x
5.1.4.	Výroba vápna v rotačních pecích	x	x	x
5.1.5.	Výroba vápna v šachtových a jiných pecích	x	x	x
5.1.6.	Pece pro zpracování produktů odsíření	x	x	x
5.1.7.	Úprava a zušlechťování žáruvzdorných jílovců a kaolínů v rotačních pecích	x	x	x
Výroba materiálů obsahujících azbest				
5.2.	Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest	x		x
Výroba skla, včetně skleněných vláken				
5.3.	Výroby skla, vláken, sklářských výrobků, smaltovacích a glazurovacích frit a skla pro bižuterní zpracování	x		x
5.4.	Výroba kompozitních skleněných vláken s použitím organických pojiv	x		x
5.5.	Zpracování a zušlechťování skla (leštění, malování, mačkání, tavení z polotovarů nebo střepeň, výroba bižuterie a jiné) o projektované kapacitě vyšší než 5 t zpracované skleněné suroviny ročně	x		x
5.6.	Chemické leštění skla	x		x

Tavení nerostných materiálů, včetně výroby nerostných vláken				
5.7.	Zpracování magnezitu a výroba bazických žáruvzdorných materiálů, křemence apod.	x		x
5.8.	Tavení nerostných materiálů v kupolových pecích	x		x
5.9.	Výroba kompozitních nerostných vláken s použitím organických pojiv	x		x
Výroba keramických výrobků				
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu od 5 do 75 t/den včetně	x		
5.10.	Výroba keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu o projektovaném výkonu větší než 75 t/den	x		x
Výroba stavebních hmot, těžba a zpracování kamene, nerostů a paliv z povrchových dolů				
5.11.	Kamenolomy a zpracování kamene, ušlechtilá kamenická výroba, těžba, úprava a zpracování kameniva - přírodního i umělého o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	x	x	x
5.12.	Příprava stavebních hmot a betonu, recyklační linky stavebních hmot o projektovaném výkonu vyšším než 25 m ³ /den	x		x
5.13.	Povrchové doly paliv, rud, nerudných surovin a jejich zpracování, především těžba, vrtání, odstřel, bagrování, třídění drcení a doprava, o projektované kapacitě vyšší než 25 m ³ /den	x		x
5.14.	Obalovny živichných směsí a mísirny živic, recyklace živichných povrchů	x		x
CHEMICKÝ PRŮMYSL				
Výroba a zpracování organických látek a výrobků s jejich obsahem				
6.1.	Výroba 1,2-dichlorethanu a vinylchloridu	x		x
6.2.	Výroba epichlorhydrinu (1-chlor-2,3-epoxypropanu) a allylchloridu (1-chlor-2-propenu)	x		x
6.3.	Výroba polymerů na bázi polyakrylonitrilu	x		x
6.4.	Výroba polyvinylchloridu	x		x
6.5.	Výroba a zpracování ostatních syntetických polymerů a výroba kompozitů, s výjimkou kompozitů vyjmenovaných jinde	x		x
6.6.	Výroba a zpracování viskózy	x		x
6.7.	Výroba gumárenských pomocných přípravků	x		x
6.8.	Zpracování dehtu	x		x
6.9.	Výroba expandovaného polystyrenu			
6.10.	Výroba acetylenu mokrou metodou	x		
Výroba anorganických látek				
6.11.	Výroba chloru	x		x
6.12.	Výroba kyseliny chlorovodíkové	x		x
6.13.	Výroba síry (Clausův proces)	x		x
6.14.	Výroba kapalného oxidu siřičitého	x		x
6.15.	Výroba kyseliny sírové	x		x
6.16.	Výroba amoniaku	x		x
6.17.	Výroba kyseliny dusičné a jejích solí	x		x
6.18.	Výroba hnojiv	x		x
6.19.	Výroba základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů	x		x
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí menší 10 t včetně	x		
6.20.	Výroba výbušnin s projektovanou roční produkcí větší než 10 t	x		x
6.21.	Sulfátový proces při výrobě oxidu titaničitého	x		x
6.22.	Chloridový proces při výrobě oxidu titaničitého	x		x
6.23.	Výroba ostatních pigmentů	x		x
Ropná rafinerie, výroba, zpracování a skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek				
6.24.	Ropná rafinerie, výroba a zpracování petrochemických výrobků	x		x
6.25.	Skladování petrochemických výrobků a jiných kapalných organických látek o objemu nad 1000 m ³ nebo skladovací nádrže s ročním objemem výtoče nad 10 000 m ³ a manipulace (není určeno pro automobilové benziny)			x
POTRAVINÁŘSKÝ, DŘEVOZPRACUJÍCÍ A OSTATNÍ PRŮMYSL				
7.1.	Jatka o kapacitě porážky větší než 50 t denně			

7.2.	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z rostlinných surovin o projektované kapacitě 75 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.3	Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin z živočišných surovin o projektované kapacitě 50 t hotových výrobků denně a vyšší			
7.4.	Zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)			
7.5.	Pražírny kávy o projektovaném výkonu větším než 1 t/den			
7.6.	Udírný s projektovaným výkonem na zpracování více než 1000 kg výrobků denně	x		
7.7.	Průmyslové zpracování dřeva, vyjma výroby uvedené v bodu 7.8., o roční spotřebě materiálu větší než 150 m ³ včetně	x		
7.8.	Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek	x	x	x
7.9.	Výroba buničiny ze dřeva a papíru z panenské buničiny	x		x
7.10.	Výroby papíru a lepenky, které nespádají pod bod 7.9.	x		x
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je od 1 t/den do 10 t/den včetně			
7.11.	Předúpravy (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken nebo textilií; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita větší než 10 t/den včetně	x		x
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je menší než 12 t hotových výrobků denně včetně	x		
7.12.	Vydělávání kůží a kožešin; technologická linka, jejíž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně	x		x
7.13.	Výroba dřevěného uhlí	x		x
7.14.	Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním nebo grafitací a zpracování uhlíkatých materiálů	x		x
7.15.	Krematoria	x		x
7.16.	Veterinární asanační zařízení			x
7.17.	Regenerace a aktivace katalysátorů pro katalytické štěpení ve fluidní vrstvě	x		x
CHOVY HOSPODÁŘSKÝCH ZVÍŘAT				
8.	Chovy hospodářských zvířat s celkovou roční emisí amoniaku nad 5 t včetně			x
POUŽITÍ ORGANICKÝCH ROZPOUŠTĚDEL				
9.1.	Ofset s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.2.	Publikační hlubotisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.3.	Jiné tiskařské činnosti s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.4.	Knihtisk s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.5.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,01 t/rok; odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které jsou klasifikovány jako halogenované, s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,1 t/rok			x
9.6.	Odmašťování a čištění povrchů prostředky s obsahem těkavých organických látek, které nejsou uvedeny pod kódem 9.5., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.7.	Chemické čištění			x
9.8.	Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v bodech 9.9. až 9.14., s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.9.	Nátěry dřevěných povrchů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.10.	Přestřikávání vozidel – opravárenství s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,5 t/rok a nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel menší než 15 tun/rok			x
9.11.	Nanášení práškových plastů			x
9.12.	Nátěry kůže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.13.	Nátěry pásů a svitků			x
9.14.	Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 15 tun/rok			x
9.15.	Navalování navíjených drátů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.16.	Nanášení adhezivních materiálů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.17.	Impregnace dřeva s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x

9.18.	Laminování dřeva a plastů s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.19.	Výroba kompozitů za použití kapalných nenasyčených polyesterových pryskyřic s obsahem styrenu s projektovanou spotřebou těkavých organických látek od 0,6 t/rok			x
9.20.	Výroba nátěrových hmot, adhezivních materiálů a tiskařských barev s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 10 t/rok			x
9.21.	Výroba obuvi s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 0,6 t/rok			x
9.22.	Výroba farmaceutických směsí			x
9.23.	Zpracování kaučuku, výroba pryže s projektovanou spotřebou organických rozpouštědel od 5 t/rok			x
9.24.	Extrakce rostlinných olejů a živočišných tuků a rafinace rostlinných olejů			x
NAKLÁDÁNÍ S BENZINEM				
10.1.	Terminály na skladování benzínu			x
10.2.	Čerpací stanice a zařízení na dopravu a skladování benzínu			x
OSTATNÍ ZDROJE				
11.1.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) tuhých znečišťujících látek překračuje 5 t	x		x
11.2.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidu siřičitého překračuje 8 t	x		x
11.3.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) oxidů dusíku vyjádřených jako NO ₂ překračuje 5 t	x		x
11.4.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) těkavých organických látek překračuje 1 t	x		x
11.5.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) amoniaku překračuje 5 tun	x		x
11.6.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sulfanu překračuje 0,1 tuny	x		x
11.7.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) sirouhlíku překračuje 1 tunu	x		x
11.8.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) chloru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,4 tuny (vyjádřeno jako HCl)	x		x
11.9.	stacionární zdroje, jejichž roční emise ^{**}) fluoru a jeho anorganických sloučenin překračuje 0,1 tuny (vyjádřeno jako HF)	x		x

^{*)} nevztahuje se na spalování zemního plynu

^{**)} roční emise odpovídající projektovanému výkonu nebo kapacitě, předpokládanému využití provozní doby a emisím na úrovni emisního limitu

Příloha č. 3 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Seznam zón a aglomerací

Zóna/Aglomerace	Kód zóny/aglomerace ^{*)}
Aglomerace Praha	CZ01
Zóna Střední Čechy	CZ02
Zóna Jihozápad	CZ03
Zóna Severozápad	CZ04
Zóna Severovýchod	CZ05
Zóna Jihovýchod	CZ06Z
Aglomerace Brno	CZ06A ^{**)}
Zóna Střední Morava	CZ07
Zóna Moravskoslezsko	CZ08Z
Aglomerace Ostrava/Karviná/Frýdek-Místek	CZ08A ^{***)}

Poznámky:

*) Členění území na zóny a aglomerace vychází z klasifikace územních statistických jednotek uvedené ve sdělení Českého statistického úřadu zveřejněného ve Sbírce zákonů dne 29. dubna 2004 pod číslem 228, především z oblastí NUTS 2. V případě, že je z oblastí NUTS 2 definované uvedeným sdělením vyjmuto území aglomerace, jsou tyto označeny odlišně od uvedeného sdělení doplněním písmene „Z“ a „A“.

**) Území aglomerace je shodné s územím okresu Brno-město a je definováno NUTS kódem CZ0622.

***) Území aglomerace je shodné s územím okresů Ostrava - město, Karviná a Frýdek - Místek a je definováno NUTS kódy CZ0806, CZ0803 a CZ0802.

Příloha č. 4 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Výčet typů stacionárních zdrojů, které provádějí jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity, a stacionárních zdrojů, které provádějí kontinuální měření emisí, a rozsah měřených znečišťujících látek a provozních parametrů

Část A - Jednorázové měření emisí znečišťujících látek, pro které nejsou stanoveny specifické emisní limity

U stacionárních zdrojů

a) spalovací stacionární zdroj, jehož jmenovitý tepelný příkon je 50 MW a vyšší, spalující tuhé nebo kapalné palivo,

b) spékací pás aglomerace pro pražení nebo slinování kovových rud včetně siřníkové rudy s projektovanou výrobní kapacitou nad 150 t aglomerátu denně pro železné rudy nebo koncentrát a nad 30 t aglomerátu denně pro pražení rud mědi, olova nebo zinku nebo jakékoli zpracování rud zlata a rtuť,

c) nístějová pec s intenzifikací kyslíkem, kyslíkové konvertory nebo elektrické obloukové pece, pro výrobu oceli s projektovanou výrobní kapacitou nad 2,5 t/hod,

d) slévárna železných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,

e) výroba nebo tavení neželezných kovů s projektovanou výrobní kapacitou nad 20 t/den,

f) výroba cementářského slínku v rotačních pecích s projektovanou výrobní kapacitou nad 500 t/den zjišťuje provozovatel úroveň znečišťování jednorázovým měřením emisí pro

a) kadmium a jeho sloučeniny vyjádřené jako kadmium, rtuť a její sloučeniny vyjádřené jako rtuť, olovo a jeho sloučeniny vyjádřené jako olovo, arsen a jeho sloučeniny vyjádřené jako arsen,

b) PCDD a PCDF v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem vyjádřené jako součet ekvivalentních množství toxických kongenerů vypočtený jako součin stanovené

koncentrace individuálního toxického kongeneru a příslušného koeficientu ekvivalentu toxicity stanoveného v prováděcím právním předpisu,
c) polychlorovaných bifenylů, a to individuální kongenery v rozsahu stanoveném prováděcím právním předpisem; emise se vyjádří jako celková hmotnost uvedených kongenerů,
d) benzo(b)fluoranten, benzo(a)pyren, indenol(1,2,3-c,d)pyren, benzo(k)fluoranten.

Část B - Kontinuální měření emisí

1. Kontinuální měření emisí provádí

spalovací stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

spalovací stacionární zdroje, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon stanovený podle § 4 odst. 7 nebo 8 je 100 MW a vyšší pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý, oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý a oxid uhelnatý,

stacionární zdroj ve kterém probíhá výroba vápna a výroba cementu (kód 5.1.1. až 5.1.6. v příloze č. 2 k tomuto zákonu) a zpracování magnezitu pro tuhé znečišťující látky, oxid siřičitý a oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý pokud jejich hmotnostní tok překračuje 15 kg/h,

stacionární zdroj, ve kterém probíhají činnosti používající organická rozpouštědla (kód 9.1. až 9.24. v příloze č. 2 k tomuto zákonu), pro celkový organický uhlík v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje zařízením ke snižování emisí a hodinový hmotnostní tok celkového organického uhlíku překračuje při projektovaných parametrech 10 kg,

stacionární zdroj na výrobu oxidu titaničitého pro tuhé znečišťující látky na hlavním výduchu zdroje, a dále pro oxidy síry z procesu rozkladu a kalcinace u sulfátového procesu a pro chlór z chloridového procesu,

stacionární zdroj, ve kterém je tepelně zpracován odpad, pro oxidy dusíku vyjádřené jako oxid dusičitý, oxid uhelnatý, tuhé znečišťující látky, celkový organický uhlík, plynné anorganické sloučeniny chloru vyjádřené jako chlorovodík, plynné anorganické sloučeniny fluoru vyjádřené jako fluorovodík a oxid siřičitý nebo

1.7 stacionární zdroj výše neuvedený v případě, že se dodržení emisního limitu dosahuje úpravou technologického řízení výrobního procesu nebo použitím zařízení k čištění odpadního plynu pro znečišťující látky, jejichž roční hmotnostní tok překračuje při maximálním projektovaném výkonu zdroje a při hmotnostní koncentraci znečišťující látky odpovídající specifickému emisnímu limitu hodnoty

a) 200 t tuhých znečišťujících látek,

b) 1000 t oxidu siřičitého,

c) 4 t chloru a jeho plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlor,

d) 2 t plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluor,

- e) 200 t oxidů dusíku vyjádřených jako oxid dusičitý,
- f) 10 t těkavých organických látek vyjádřených jako celkový organický uhlík,
- g) 1 t sulfanu,
- h) 50 t oxidu uhelnatého.

2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.

3. Kontinuální měření emisí tuhých znečišťujících látek a oxidu siřičitého podle bodů a 1.2. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně zemní plyn a v případě bodu 1.1. také na spalovací stacionární zdroje o celkovém jmenovitém tepelném příkonu nižším než 100 MW spalující plynná paliva, jejichž spálením nemohou být do ovzduší vneseny vyšší koncentrace znečišťujících látek než spálením odpovídajícího množství zemního plynu o stejném energetickém obsahu, a dále v případě emisí oxidu siřičitého na spalovací stacionární zdroje spalující výlučně kapalné palivo, u kterého dodavatel paliva zaručuje stálý obsah síry v palivu na takové úrovni, aby při spalování nebyl překročen emisní limit a pokud není spalovací stacionární zdroj vybaven odsiřovacím zařízením. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.2. se dále nevztahuje na spalovací stacionární zdroje, u nichž krajský úřad posoudí, že jsou umístěny tak, že by s přihlédnutím k technickým a ekonomickým faktorům jejich odpadní plyny nemohly být odváděny společným komínem, bez ohledu na počet komínových průduchů. V těchto případech se provádí jednorázové měření emisí.

4. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík podle bodu 1.6. této přílohy je možné upustit, jestliže se provádí čištění od anorganických sloučenin chloru nebo probíhá technologický proces, který zajišťuje, že nejsou překračovány specifické emisní limity plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík. V takovém případě se emise plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík ověřují jednorázovým měřením emisí.

5. Od kontinuálního měření plynných anorganických sloučenin chloru vyjádřených jako chlorovodík, plynných anorganických sloučenin fluoru vyjádřených jako fluorovodík a oxidu siřičitého podle bodu 1.6. této přílohy je možné v povolení provozu stacionárního zdroje, ve kterém je tepelně zpracován odpad, upustit, pokud provozovatel prokáže, že úroveň znečišťování těmito znečišťujícími látkami nemůže přesáhnout specifické emisní limity. V takovém případě se emise těchto znečišťujících látek ověřují jednorázovým měřením emisí.

6. Vedle zjišťování úrovně znečišťování se kontinuálně měří stavové a vztažné veličiny a v případě tepelného zpracování odpadu provozní parametry procesu, a to teploty spalin v blízkosti vnitřní stěny nebo v jiném reprezentativním místě spalovací komory schváleném v rámci povolení provozu a koncentrace kyslíku, tlaku, teploty a vlhkosti v odváděném vyčištěném odpadním plynu. Kontinuální měření obsahu vodních par se nevyžaduje v případech, kdy je vzorek odpadního plynu před vlastní analýzou vysušen.

Obsah programu zlepšování kvality ovzduší

a) Základní informace

- vymezení a typ zóny, popis regionu, příslušné klimatické a topografické údaje a další údaje, např. hustota zástavby a lokace měst (včetně mapy),
- popis způsobu posuzování úrovně znečištění, umístění stacionárního měření (mapa, geografické souřadnice),
- informace o charakteru cílů vyžadujících v dané lokalitě ochranu,
- odhad rozlohy znečištěných oblastí (v km²) a velikosti exponované skupiny obyvatelstva,
- odpovědné orgány, jména a adresy osob odpovědných za vypracování a provádění programu.

b) Analýza situace

- úrovně znečištění zjištěné v předchozích letech, aktuální úrovně znečištění a odhad vývoje úrovně znečištění ovzduší,
- celkové množství emisí v oblasti (t/rok),
- výčet významných zdrojů znečišťování ovzduší doplněný jejich geografickým vyznačením,
- informace o znečištění dálkově přenášeném z okolních oblastí.

c) Podrobnosti o opatřeních ke zlepšení kvality ovzduší - opatření přijatá před zpracováním programu na lokální, regionální, národní a mezinárodní úrovni, která mají vztah k dané zóně a hodnocení účinnosti těchto opatření,

- seznam a popis nově navrhovaných opatření, zejména emisní stropy a lhůty k jejich dosažení pro vymezená území kraje; v rámci těchto vymezených území se emisní stropy stanoví pro vybranou skupinu stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k tomuto zákonu a pro silniční dopravu,

- identifikace stacionárních zdrojů, které mají významný příspěvek k překročení imisního limitu, u kterých bude krajský úřad postupovat podle § 13 odst. 1,

- odhad plánovaného přínosu ke snížení úrovně znečištění vyjádřený prostřednictvím vhodných indikátorů a předpokládaná doba potřebná k dosažení imisních limitů.

d) Seznam relevantních dokumentů a dalších zdrojů informací.

Smogové situace a podmínky jejich vzniku a ukončení

1. Informativní prahová hodnota pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM10

Informativní prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² překročila

a) hodinová průměrná koncentrace oxidu siřičitého hodnotu 250 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve třech po sobě následujících hodinách,

b) hodinová průměrná koncentrace oxidu dusičitého hodnotu 200 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve třech po sobě následujících hodinách, nebo

c) dvacetičtyřhodinová průměrná koncentrace částic PM¹⁰ hodnotu 100 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve dvou po sobě následujících dnech

a zároveň je za posledních 6 hodin alespoň na polovině měřicích stanic reprezentativních pro danou oblast rostoucí trend hodinových koncentrací částic PM¹⁰. Trend koncentrací částic PM¹⁰ se vyhodnocuje z časové řady klouzavých dvanáctihodinových průměrů hodinových koncentrací.

Seznam měřicích lokalit a jejich reprezentativnost pro konkrétní území v rámci zóny nebo aglomerace je stanoven ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

2. Regulační prahové hodnoty pro oxid siřičitý, oxid dusičitý a částice PM10

Regulační prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na polovině měřicích lokalit reprezentativních pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² překročila

a) hodinová průměrná koncentrace oxidu siřičitého hodnotu 500 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve třech po sobě následujících hodinách,

b) hodinová průměrná koncentrace oxidu dusičitého hodnotu 400 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve třech po sobě následujících hodinách, nebo

c) dvacetičtyřhodinová průměrná koncentrace částic PM¹⁰ hodnotu 150 $\mu\text{g}\cdot\text{m}^{-3}$ ve třech po sobě následujících dnech a zároveň je za posledních 6 hodin alespoň na polovině měřicích stanic reprezentativních pro danou oblast rostoucí trend hodinových koncentrací částic PM¹⁰. Trend koncentrací částic PM¹⁰ se vyhodnocuje z časové řady klouzavých dvanáctihodinových průměrů hodinových koncentrací.

Seznam měřicích lokalit a jejich reprezentativnost pro konkrétní území v rámci zóny nebo aglomerace je stanoven ve Věstníku Ministerstva životního prostředí.

3. Informativní a varovná prahová hodnota pro troposférický ozon

Informativní prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu hodnotu 180 µg.m⁻³.

Varovná prahová hodnota je považována za překročenou v případě, že alespoň na jedné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² překročila hodinová koncentrace troposférického ozonu hodnotu 240 µg.m⁻³.

4. Ukončení smogové situace

Smogová situace je ukončená, pokud na žádné měřicí lokalitě reprezentativní pro úroveň znečištění v oblasti minimálně 100 km² není překročena žádná prahová hodnota, přičemž tento stav trvá nepřetržitě alespoň 12 hodin a na základě meteorologické předpovědi není očekáváno obnovení meteorologických podmínek podmiňujících smogovou situaci v průběhu 48 hodin následujících po poklesu úrovně znečištění pod prahové hodnoty.

Časový interval 12 hodin se zkracuje až na 3 hodiny v případě, že meteorologické podmínky nelze označit jako podmiňující smogovou situaci a podle meteorologické předpovědi je téměř vyloučeno, že v průběhu nejbližších 48 hodin takové podmínky opět nastanou.

Příloha č. 7 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Obsahové náležitosti žádosti o povolení provozu

Žádost o povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) obsahuje

Jméno, popřípadě jména, příjmení a adresu, v případě právnické osoby název, právní formu a sídlo žadatele, podpis osoby k tomu oprávněné v souladu s výpisem z obchodního rejstříku, popřípadě pověřené k jednání na základě plné moci vystavené statutárním zástupcem, a dále identifikační číslo osoby, bylo-li přiděleno. U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu také jméno fyzické osoby autorizované pro dohled nad tepelným zpracováním odpadu.

Údaje o dosavadních rozhodnutích příslušných správních orgánů podle tohoto zákona a podle jiných právních předpisů, které souvisí s předmětem žádosti a soupis všech stacionárních zdrojů provozovaných žadatelem v dané provozovně⁴⁾, včetně specifikace všech komínů nebo výduchů.

Projektovou dokumentaci, kterou je žadatel povinen předložit v rámci stavebního nebo jiného řízení podle jiných právních předpisů, nebo jinou obdobnou dokumentaci, která umožní posoudit předmět žádosti. Tato dokumentace obsahuje zejména

a) údaje o přesném umístění stavby, investorovi a zpracovateli projektu,

b) technickou zprávu,

c) podrobný technický popis technického a technologického řešení stacionárních zdrojů a procesů, které zde budou probíhat (zejména přesná označení názvem a typem, názvy a adresy výrobců a jejich technické parametry, specifikace hořáků použitých spalovacích stacionárních

zdrojů, jejich typy, výrobce, parametry),

d) technické parametry, především kapacita stacionárního zdroje,

e) hmotnostní toky jednotlivých materiálů a energií na vstupu a výstupu ze stacionárního zdroje (zejména paliv a odpadů) a způsob dalšího nakládání s nimi.

Specifikaci všech znečišťujících látek, které budou vnášeny do ovzduší během provozu stacionárního zdroje. Zvláště je třeba uvést znečišťující látky, které mohou způsobovat pachový vjem. U stávajících zdrojů uvést informace o stávajících emisích ve stejném rozsahu.

Informace o zjišťování úrovně znečišťování ovzduší. Údaje o počtu a umístění měřicích míst pro kontinuální i jednorázová měření emisí znečišťujících látek a jejich hmotnostního toku.

U žádosti týkající se tepelného zpracování odpadu způsob stanovení celkového organického uhlíku v popelu a ve strusce a vyhodnocení možnosti kombinované výroby elektřiny a tepla.

Návrh provozního řádu, v případě že se jedná o stacionární zdroj, který má povinnost zpracovat provozní řád.

Návrh zvláštních podmínek provozu při překročení regulační prahové hodnoty, pokud se jedná o provoz stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3.

Příloha č. 8 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Výjimky z omezení provozu v nízkoemisních zónách

Omezení provozu v nízkoemisních zónách se nevztahuje na

- a) zvláštní vozidla²⁹⁾,
- b) vozidla integrovaného záchranného systému,
- c) vozidla k řešení mimořádné události³⁰⁾ nebo v souvislosti s řešením krizové situace³¹⁾, včetně zásobování postižených míst, svozu dřeva po živelní pohromě, jízd speciálních vozidel pro odstranění následků škod (lesní stroje, stavební stroje),
- d) vozidla přepravující osoby zdravotně postižené, označená podle příslušných předpisů,
- e) vojenská vozidla Armády České republiky a NATO,
- f) historická vozidla,
- g) vozidla k provádění činností bezprostředně spojených s prováděnou údržbou, opravami a výstavbou pozemních komunikací nebo drah, plynových zařízení, elektroenergetických zařízení, energetických zařízení soustav zásobování tepelnou energií a vodárenských zařízení,

h) vozidla k přepravě poštovních zásilek,

i) vozidla k přepravě komunálního odpadu,

j) vozidla určená k odstranění závad vodovodů, kanalizací, plynovodů, elektrických sítí, rozvodů soustav zásobování tepelnou energií, sítí veřejných elektronických komunikací a dalších inženýrských sítí ve veřejném zájmu,

k) vozidla zajišťující veřejnou linkovou dopravu³²).

Příloha č. 9 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Sazby poplatků za znečišťování a koeficienty úrovně emisí

1. Znečišťující látky, které podléhají zpoplatnění a sazby poplatků za znečišťování v jednotlivých letech (v Kč/t)

	2013 až 2016	2017	2018	2019	2020	2021 a dále
TZL	4 200	6 300	8 400	10 500	12 600	14 700
SO₂	1 350	2 100	2 800	3 500	4 200	4 900
NO_x	1 100	1 700	2 200	2 800	3 300	3 900
VOC	2 700	4 200	5 600	7 000	8 400	9 800

2. Koeficienty úrovně emisí podle dosahovaných emisních koncentrací v celém poplatkovém období vyjádřených v procentech horní hranice úrovně emisí spojené s nejlepšími dostupnými technikami nebo v případě, že nejlepší dostupné techniky nejsou specifikovány, v procentech specifického emisního limitu

50-60 %	> 60-70 %	> 70-80 %	> 80-90 %	> 90 %
0,2	0,4	0,6	0,8	1

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění, pro účely uvádění výrobků na trh

Část I

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2014

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^(2),3)	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické	≤65	5 000	150	150
		>65 až 187	2 500	100	150
		>187 až 300	1 200	100	150
	Fosilní	≤65	5 000	150	125
		>65 až 187	2 500	100	125
		>187 až 300	1 200	100	125
Samočinná	Biologické	≤65	3 000	100	150
		>65 až 187	2 500	80	150
		>187 až 300	1 200	80	150
	Fosilní	≤65	3 000	100	125
		>65 až 187	2 500	80	125
		>187 až 300	1 200	80	125

1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %;

pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění

a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

2) TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou

methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

3) Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu

ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Druh spalovacího zdroje	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	kotle	130	100
Plynné	kotle	120	100
	pístové spalovací motory	500	650
	plynové turbíny	350	100

1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,1 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 % v případě kotlů, 5 % v případě pístových spalovacích motorů a 15 % v případě plynových turbín.

Část II

Požadavky na spalovací stacionární zdroj platné od 1. ledna 2018

1. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2),3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické/ fosilní	≤ 300	1 200	50	75
Samočinná	Biologické/ fosilní	≤ 300	1 000	30	60

1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 10 %;

pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění

a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

2) TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou

methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

3) Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu

ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	≤ 300	130	80
Plynné	≤ 300	65	80

1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 %.

Minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroj na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění

Dodávka Paliva	Palivo	Jmenovitý tepelný příkon (kW)	Mezní hodnoty emisí ¹⁾		
			CO	TOC ^{2), 3)}	TZL
			mg.m ⁻³		
Ruční	Biologické	≤65	5 000	150	150
		>65 až 187	2 500	100	150
		>187 až 300	1 200	100	150
	Fosilní	≤65	5 000	150	125
		>65 až 187	2 500	100	125
		>187 až 300	1 200	100	125
Samočinná	Biologické	≤65	3 000	100	150
		>65 až 187	2 500	80	150
		>187 až 300	1 200	80	150
	Fosilní	≤65	3 000	100	125
		>65 až 187	2 500	80	125
		>187 až 300	1 200	80	125

1) Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,15 K, tlaku 101,325 kPa a referenčnímu obsahu kyslíku 10 %; pro sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti, se hodnoty vztahují k referenčnímu obsahu kyslíku 13 %.

2) TOC = celkový organický uhlík, kterým se rozumí úhrnná koncentrace všech organických látek s výjimkou methanu vyjádřená jako celkový uhlík.

3) Nevztahuje se na sálavé spalovací stacionární zdroje, určené pro připojení na teplovodní soustavu ústředního vytápění a k instalaci v obytné místnosti.

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduší pro Evropu.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích pro některé znečišťující látky.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/80/ES ze dne 23. října 2001 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší z velkých spalovacích zařízení.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/42/ES ze dne 21. dubna 2004 o omezování

emisí těkavých organických sloučenin vznikajících při používání organických rozpouštědel v některých barvách a lacích a výrobcích pro opravy nátěru vozidel a o změně směrnice 1999/13/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/30/ES ze dne 23. dubna 2009, kterou se mění směrnice 98/70/ES, pokud jde o specifikaci benzínu, motorové nafty a plynových olejů, zavedení mechanismu pro sledování a snížení emisí skleníkových plynů, a směrnice Rady 1999/32/ES, pokud jde o specifikaci paliva používaného plavidly vnitrozemské plavby, a kterou se ruší směrnice 93/12/EHS.

Směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezení znečištění).

2) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

3) Například zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů.

4) § 7 odst. 3 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

5) § 11 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení).

6) Například zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

7) § 14 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

8) § 28 zákona č. 164/2001 Sb., o přírodních léčivých zdrojích, zdrojích přírodních minerálních vod, přírodních léčebných lázních, lázeňských místech (lázeňský zákon).

9) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

10) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

11) Zákon č. 25/2008 Sb., o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, ve znění pozdějších předpisů.

12) Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

13) Zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

14) Například zákon č. 59/2006 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými

nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb., o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií), ve znění pozdějších předpisů.

15) Vyhláška č. 133/2010 Sb., o požadavcích na pohonné hmoty, o způsobu sledování a monitorování složení a jakosti pohonných hmot a o jejich evidenci (vyhláška o jakosti a evidenci pohonných hmot).

16) Zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů.

17) Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů.

18) § 829 a násl. občanského zákoníku.

19) Zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

20) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

22) Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů.

23) Zákon č. 695/2004 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů.

24) § 15 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 490/2009 Sb.

25) § 163 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

26) Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

27) § 140 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

28) Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezení znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.

29) § 3 odst. 3 zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb.

30) Zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

31) Zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

32) § 2 odst. 6 písm. a) zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění zákona č. 150/2000 Sb.